

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **1**
zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Plenaire Vergadering

van 28 september 2009

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	7
VERONTSCHULDIGINGEN	7
OPENING VAN DE ZITTING 2009-2010	7
ONDERZOEK VAN DE GELOOFSBRIEVEN VAN OPVOLGERS	7
BENOEMING VAN HET BUREAU	7
TOESPRAAK VAN DE VOORZITTER	8
BOODSCHAPPEN	14
BENOEMING VAN DE COMMISSIES	14
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	15
MOTIE VAN ORDE	
Voorstel tot spoedbehandeling	16
VERKLARING VAN DE VLAAMSE REGERING	16
ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de ministeriële deontologie, naar aanleiding van het verschijnen van minister Hilde Crevits in het mode- en lifestylemagazine Nina	23
ACTUELE VRAAG van de heer Filip Watteeuw tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de plannen voor een nieuwe kerncentrale in het Nederlandse Borssele en de communicatie hieromtrent met Vlaanderen	27
ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de uitreiking van attesten van werkbereidheid aan mensen zonder papieren door de VDAB in het kader van de federale regularisatieprocedure	29
ACTUELE VRAAG van de heer Bart Van Malderen tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de steeds langer wordende wachttijden voor bijscholingen bij de VDAB	30
ACTUELE VRAAG van de heer Bart Caron tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het voorstel tot kapitaalsverhoging van de Gemeentelijke Holding	32
ACTUELE VRAAG van de heer Sas van Rouveroij tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het voorstel tot kapitaalsverhoging van de Gemeentelijke Holding	32
ACTUELE VRAAG van de heer Ward Kennes tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het wettelijke kader van de volksraadpleging betreffende de Oosterweelverbinding in Antwerpen	36
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	39

ACTUELE VRAAG van de heer Marnic De Meulemeester tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de omvang van de ministeriële kabinetten	39
ACTUELE VRAAG van de heer Willy Segers tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de administratieve lasten voor ondernemers en zelfstandigen	42
REKENING VAN HET VLAAMS PARLEMENT OVER HET BEGROTINGSJAAR 2008 – 11 (2008-2009) – Nr. 1 Bespreking en stemming	44
REKENING VAN DE VLAAMSE OMBUDSDIENST VOOR HET BEGROTINGSJAAR 2008 – 45-A (2008-2009) – Nr. 1 Bespreking en stemming	45
REKENING VAN HET KINDERRECHTENCOMMISSARIAAT VOOR HET BEGROTINGSJAAR 2008 – 46-A (2008-2009) – Nr. 1 Bespreking en stemming	46
REKENING VAN HET INSTITUUT SAMENLEVING EN TECHNOLOGIE VOOR HET BEGROTINGSJAAR 2008 – 47-B (2008-2009) – Nr. 1 Bespreking en stemming	46
REKENING VAN HET VLAAMS INSTITUUT VOOR VREDE EN GEWELDPREVENTIE VOOR HET BEGROTINGSJAAR 2008 – 48-A (2008-2009) – Nr. 1 Bespreking en stemming	47
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Lode Vereeck betreffende het verzoek tot het onmiddellijk inroepen van een belangenconflict inzake de instructie van de Federale Regering van 19 juli 2009 houdende het vaststellen van nieuwe criteria met betrekking tot de toepassing van artikel 9, derde lid, en artikel 9bis van de vreemdelingenwet – 130 (2009) – Nr. 1 Voorstel tot spoedbehandeling	47
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Lode Vereeck tot besluit van de op 13 juli 2009 door de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, in plenaire vergadering gehouden regeerverklaring – 104 (2009) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	48
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Karim Van Overmeire tot besluit van de op 8 september 2009 door de heer Lode Vereeck en mevrouw Fientje Moerman in commissie gehouden interpellaties tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het Vlaams Huis in New York – 116 (2009) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	52

- MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Fientje Moerman tot besluit van de op 8 september 2009 door de heer Lode Vereeck en mevrouw Fientje Moerman in commissie gehouden interpellaties tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het Vlaams Huis in New York – 117 (2009) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 54
- MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Luckas Van Der Taelen en Bart Caron tot besluit van de op 8 september 2009 door de heer Lode Vereeck en mevrouw Fientje Moerman in commissie gehouden interpellaties tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het Vlaams Huis in New York – 118 (2009) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 54
- MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Lode Vereeck tot besluit van de op 8 september 2009 door de heer Lode Vereeck en mevrouw Fientje Moerman in commissie gehouden interpellaties tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het Vlaams Huis in New York – 119 (2009) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 55
- MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Marino Keulen en Sven Gatz en de dames Irina De Knop, Marleen Vanderpoorten, Ann Brusseele en Vera Van der Borgh tot besluit van de op 14 september 2009 door mevrouw Gerda Van Steenberge in commissie gehouden interpellatie tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de gevolgen van het hoofddoekenverbod, ingevoerd in de Antwerpse athenea – 120 (2009) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 55
- MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Boudewijn Bouckaert tot besluit van de op 14 september 2009 door mevrouw Gerda Van Steenberge in commissie gehouden interpellatie tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de gevolgen van het hoofddoekenverbod, ingevoerd in de Antwerpse athenea – 122 (2009) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 59
- MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de dames Gerda Van Steenberge, An Michiels en Katleen Martens en de heer Filip Dewinter tot besluit van de op 14 september 2009 door mevrouw Gerda Van Steenberge in commissie gehouden interpellatie tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de gevolgen van het hoofddoekenverbod, ingevoerd in de Antwerpse athenea – 123 (2009) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 59
- MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Elisabeth Meuleman tot besluit van de op 14 september 2009 door mevrouw Gerda Van Steenberge in commissie gehouden interpellatie tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de gevolgen van het hoofddoekenverbod, ingevoerd in de Antwerpse athenea – 124 (2009) – Nr. 1

Plenaire vergadering nr. 1 (2009-2010) – 28 september 2009	5
Hoofdelijke stemming	59
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	60
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	62
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	62

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Johan Sauwens, oudste lid in dienstjaren

– *De vergadering wordt geopend om 14.30 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Erik Arckens, Sophie De Wit: gezondheidsredenen.

■

OPENING VAN DE ZITTING 2009-2010

De voorzitter: Dames en heren, het Vlaams Parlement komt heden van rechtswege bijeen krachtens artikel 10, paragraaf 1, eerste lid, van het bijzonder decreet van 7 juli 2006 over de Vlaamse instellingen.

Ik verklaar de zitting 2009-2010 geopend.

■

ONDERZOEK VAN DE GELOOFSBRIEVEN VAN OPVOLGERS

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het onderzoek van de geloofsbrieven van sommige opvolgers.

Het verslag over het administratieve onderzoek van de geloofsbrieven van opvolgers werd op de banken rondgedeeld.

Vraagt hierover iemand het woord? (*Neen*)

Mag ik aannemen dat het Vlaams Parlement het eenparig eens is met de conclusies van het administratief onderzoek? (*Instemming*)

De conclusies zijn aangenomen.

Ik roep de volgende kandidaat-opvolgers uit tot opvolger:

voor de kieskring Antwerpen:

mevrouw Meyrem Almaci, mevrouw Mimount Bousakla, de heer David Geerts;

voor de kieskring Limburg:

mevrouw Inge Appeltans;

voor de kieskring West-Vlaanderen:

de heer Vincent Van Quickenborne.

■

BENOEMING VAN HET BUREAU

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de benoeming van het Bureau van het Vlaams Parlement.

Het ligt voor de hand dat de fractievoorzitters, in die hoedanigheid gelijkgesteld met de ondervoorzitters van het Parlement, bij deze benoeming niet betrokken zijn.

Het scheidend Bureau was als volgt samengesteld:

voorzitter: de heer Jan Peumans;
eerste ondervoorzitter: de heer Carl Decaluwe;
tweede ondervoorzitter: mevrouw Marijke Dillen;
derde ondervoorzitter: de heer Dirk Van Mechelen;
vierde ondervoorzitter: mevrouw Mia De Vits;
vijfde ondervoorzitter: de heer Jos De Meyer;
zesde ondervoorzitter: de heer Joris Van Hauthem;
secretarissen: mevrouw Veerle Heeren, de heer Marino Keulen en de heer Bart Martens.

Vraagt iemand het woord omtrent de benoeming van het Bureau?

De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Mijnheer de voorzitter, mag ik het uittredend Bureau opnieuw voordragen?

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

Wij hebben het voorstel van de heer Caluwé gehoord.

Daar het aantal kandidaten voor elk ambt in het Bureau overeenstemt met het aantal toe te wijzen plaatsen, verklaar ik benoemd:

tot voorzitter: de heer Jan Peumans;
tot eerste ondervoorzitter: de heer Carl Decaluwe;
tot tweede ondervoorzitter: mevrouw Marijke Dillen;
tot derde ondervoorzitter: de heer Dirk Van Mechelen;
tot vierde ondervoorzitter: mevrouw Mia De Vits;
tot vijfde ondervoorzitter: de heer Jos De Meyer;
tot zesde ondervoorzitter: de heer Joris Van Hauthem;
tot secretarissen: mevrouw Veerle Heeren, de heer Marino Keulen en de heer Bart Martens.

Het Bureau van het Vlaams Parlement is aldus samengesteld en ik verzoek de voorzitter en twee secretarissen hier op het gestoelte te komen plaatsnemen.

– *De heer Jan Peumans, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

■

TOESPRAAK VAN DE VOORZITTER

De voorzitter: Beste collega's, dames en heren ministers, beste medewerkers, geacht publiek, ik wil eerst en vooral mijn streekgenoot Johan Sauwens bedanken. Ik was zelf niet aanwezig, zo vlug gaat het hier bij het openen van deze zitting.

Ik heet u van harte welkom. Ik hoop dat u een verkwikkende vakantie achter de rug hebt en klaar bent voor een ongetwijfeld boeiend werkjaar en een nieuwe legislatuur.

Collega's, ik ben nog altijd blij dat ik voorzitter ben van dit Vlaams Parlement. Vanmorgen kreeg ik de vraag of ik wel zeker was dat ik om half drie nog voorzitter zou zijn. Ik wil iedereen bedanken voor het vertrouwen dat u in mij stelt. Ik hoop het dan ook volledig waar te maken: voorzitter zijn van een assemblee die door sommigen laatdunkend een veredelde gemeenteraad wordt genoemd en door anderen zelfs een lilliputtersparlement. We gaan er alles aan doen om die slechte naam weg te werken en we blijven ijveren voor een parlement dat op zijn strepen staat. Ik herhaal dat ik uit de grond van mijn hart hoop dat het Vlaams Parlement gedurende de komende vijf jaar als een levendig en spitant parlement mag functioneren. Ik

wil hier ook nog eens benadrukken dat ik de voorzitter wil en zal zijn van alle 123 Vlaamse volksvertegenwoordigers, zonder een onderscheid tussen de meerderheid en de oppositie te maken.

In juli had ik aangekondigd dat ik tijdens de openingszitting van vandaag een aantal voorstellen zou formuleren die ervoor kunnen zorgen dat ons parlement in de toekomst meer zal wegen op het maatschappelijk debat, initiatieven die het parlement meer ‘schwung’ zullen geven.

Die initiatieven komen niet allemaal uit mijn koker, ze bouwen verder op de beleidsplannen van mijn voorgangers, Norbert de Batselier en Marleen Vanderpoorten. Ook de resultaten van de benchmarkoefening, die tijdens de vorige legislatuur onder leiding van mevrouw Vanderpoorten en de huidige eerste ondervoorzitter van dit parlement, de heer Carl Decaluwe, uitgevoerd werd, zijn een bron van inspiratie. Ik heb van het zomerreces gretig gebruik gemaakt om alle fractievoorzitters te consulteren om nieuwe input te krijgen waardoor de werking van het Vlaams Parlement kan verbeteren.

Ten slotte hebben ook onze diensten aardig hun steentje bijgedragen: ik heb van de directieraad van het Vlaams Parlement, die ook proactief optreedt, een mooi kant-en-klaar pakket gekregen om mijn beleidsplan voor de legislatuur 2009-2014 te stofferen. De directieraad heeft vier grote strategische doelstellingen en krachtlijnen geformuleerd en die verder concreet uitgewerkt in zomaar eventjes 52 uitvoeringsprojecten!

Zoals mijn voorgangers zal ik het initiatief nemen om de ideeën en voorstellen die ik u zo dadelijk zal toelichten, te verwerken in een beleidsplan voor de nieuwe legislatuur. Ik zou dit plan ‘Actieplan Vlaams Parlement 2009-2014’ willen noemen. Ik ga u vandaag echter niet vervelen met een opsomming van alle punten en initiatieven die ik belangrijk vind om de globale werking van ons parlement te verbeteren. Het actieplan is nog in volle opmaak. Ik sta trouwens open voor uw suggesties op dat vlak.

Ik ga me daarom vooral beperken tot mijn ‘dada’s’. Wie mij een beetje kent, weet wat ik bedoel. Ik focus op drie thema’s: de politieke werking, onze relatie met de Vlaamse Regering en ten slotte de externe communicatie.

Collega’s, het Vlaams Parlement moet opnieuw een speler met toegevoegde waarde in het Vlaamse politieke bedrijf worden. Dat kan alleen door onze basisopdrachten op een meer zinvolle en ernstige wijze uit te oefenen: decreten maken, de regering controleren en toezien dat de uitvoerende macht als een goede huisvader de centen beheert.

Ik wil in dat verband graag, en vooral ook ten aanzien van de nieuwe leden, een pleidooi houden voor een wijziging in de debatcultuur van dit Vlaams Parlement. Dit parlement moet, veel meer dan tijdens de vorige legislatuur, aandacht hebben voor diepgaande debatten en het denken op lange termijn. Voor de dagelijkse werking van de parlementaire commissies betekent dat heel concreet dat die commissies zich veel minder zouden moeten bezighouden met detailkwesties, zoals dat al te veel het geval is.

De laatste twee legislaturen was er een enorme stijging van het aantal parlementaire vragen over onderdelen van het beleid. Op zich is een parlementaire vraag een legitiem en nuttig controle-instrument, maar in feite zou dat slechts een laatste stap in de controle mogen zijn. Daarmee wil ik zeker niet zeggen dat ik het controlerecht wil beknotten. Integendeel. De controle en het debat over de hoofdlijnen, wat dus voornamelijk een politiek debat is, komt echter in het gedrang door de overdreven focus op details. Die trend zou moeten worden gekeerd. Dat kan bijvoorbeeld door de vragen over de detailonderdelen van het beleid toe te voegen aan meer algemene thematische debatten of door deze zaken te bundelen in de begrotingsbesprekingen.

Ik weet natuurlijk ook dat er een tendens is ontstaan, mede onder invloed van de media, om het werk van individuele volksvertegenwoordigers te beoordelen op vooral kwantitatieve

elementen, zoals het aantal ingediende schriftelijke vragen en vragen om uitleg. Volksvertegenwoordigers die zich meer als generalisten binnen hun domein profileren, komen er bij dat soort evaluaties altijd minder goed uit. Dat is een slechte zaak.

Collega's, naast meer aandacht voor diepgang en beleid, pleit ik ervoor om met ons parlement sneller op de bal te spelen en bijgevolg snel op de actualiteit in te pikken. We hebben deze zomer met de zogenaamde Commissie ad hoc een eerste poging in die richting gedaan en geprobeerd om het maatschappelijk debat opnieuw, ook in dit parlement, aan te zwengelen. Ik verwijs naar de vergaderingen van de speciale zomercommissie over onder meer het hoofddoekendebat, de Opel-saga, de ontwikkelingen rond het Masterplan Antwerpen en het Vlaams Huis in New York. Ik wil graag, nu we echt met de commissies van start gaan en de plenaire vergadering ook haar werkzaamheden herneemt, op dat elan voortgaan.

De directie Decreetgeving van ons parlement heeft als voorbereiding van de nieuwe legislatuur gedurende drie dagen intensief gebrainstormd over de werking van het Vlaams Parlement. Die gedachtewisseling heeft een catalogus van voorstellen opgeleverd, die een inspiratiebron zijn voor het beleidsplan voor deze legislatuur.

Er werd onder andere nagedacht over het verzoenen van het collectief belang van het Vlaams Parlement met de verwachtingen van de volksvertegenwoordigers. Men was het erover eens dat het parlement efficiënter moet omspringen met de schaarse tijd. Daarom moet er gesleuteld worden aan de manier waarop de vergaderingen verlopen en moet er vooral op worden toegezien dat we tot diepgaande inhoudelijke parlementaire debatten komen. Dat betekent onder andere meer aandacht voor het langetermijndebat.

Een van de denksporen is dat er moet worden gezocht naar mogelijkheden om het parlement in een vroeger stadium bij de regelgeving te betrekken. Dat kan bijvoorbeeld door te werken met visienota's, witboeken en groenboeken. Het uiteindelijke doel is dat het Vlaams Parlement daardoor ook mee richting kan geven aan het beleid.

Een ander thema dat uitgebreid aan bod is gekomen, is het gebruik van de controle-instrumenten, en dan vooral de vragen om uitleg en de schriftelijke vragen. Een wenselijke evolutie zou zijn dat vragen om uitleg meer aanleiding zouden geven tot thematische debatten in de commissies. Andere thema's waarover voorstellen werden geformuleerd, waren de taakverdeling tussen de plenaire vergadering en de commissievergadering, een beter gebruik van de adviezen in het parlementaire debat, een meer aan de moderne tijd aangepaste verslaggeving en een efficiënte organisatie van de diensten van het Vlaams Parlement.

Collega's, ik pleit ook uitdrukkelijk voor een meer offensieve commissiewerking. De commissies zijn de motor van het parlement. Hier moet ruimte zijn voor het inhoudelijk onderbouwde debat en moeten de dossiervreters zich kunnen uitleven. Ik wil werk maken van een van de aanbevelingen van het benchmarkonderzoek uit de vorige legislatuur, met name dat de commissies zich meer moeten profileren als agendasetters. Hiervoor zijn zeker bijstellingen van de commissiewerking nodig, en daar zullen we de volgende weken ook aan werken.

Hier geef ik slechts enkele aanzetten. Ik denk dat de commissies zich meer op middellange termijn moeten organiseren en dat ze een planning voor de volgende maanden moeten opstellen. In die commissieplanning zullen aangekondigde ontwerpen en andere regeringsinitiatieven worden opgenomen, maar in die agenda moet ook plaats worden ingeruimd voor parlementaire initiatieven. Aangekondigde verslagen van het Rekenhof en van de agentschappen die aan het beleidsdomein zijn verbonden, voorstellen van decreet en resoluties, EU-dossiers, maar ook voortgangsrapporten en evaluatieverslagen en rapporten van adviesraden moeten er een plaats in kunnen krijgen. Ik durf te hopen dat een dergelijke planning op middellange termijn de leden van de commissie zal inspireren om dossiers voor te bereiden en zich niet te beperken tot vragen om uitleg. Ik durf ook te hopen dat die manier van werken de interesse van de pers voor de commissiewerking zal vergroten.

Ik geloof ook sterk in de meerwaarde van het Parlementair Informatiecentrum, de vroegere bibliotheek van het Vlaams Parlement, voor de commissiewerking. Het Parlementair Informatiecentrum is meer dan een klassieke bibliotheek. Het levert informatie op maat voor de Vlaamse volksvertegenwoordigers en de commissies, en het kan er dus voor zorgen dat de commissieleden beter gewapend zullen zijn om hun controletaak uit te oefenen. Het opmaken van informatiedossiers ten behoeve van de commissie – men spreekt dan van parlementair kennismanagement – kan resulteren in een betere ondersteuning van de commissieactiviteiten.

Ik wil daarnaast ook even van de gelegenheid gebruik maken om, zeker voor de nieuwe parlementsleden, onze PPI's of paraparlementaire instellingen te belichten. In de voorbije weken heb ik ook een overlegronde georganiseerd met de Vlaamse Ombudsdienst, het Kinderrechtencommissariaat, het Instituut Samenleving en Technologie en het Vlaams Vredesinstituut. Die onafhankelijke, aan het Vlaams Parlement verbonden instellingen doen erg nuttig werk. Hierbij richt ik een warme oproep aan de parlementsleden om ook van die meerwaarde en kennis gebruik te maken.

Collega's, ik geloof ook dat de commissies veel ideeën van een andere topic van het benchmarkonderzoek, met name de verbetering van de kwaliteit van de decreetgeving, op het terrein mee kunnen helpen waarmaken. De verbetering van de kwaliteit van de decreetgeving, via de zogenaamde decreetsevaluatie, is een oud zeer. Men spreekt er al jaren over, maar we moeten vaststellen dat de kwaliteit van de Vlaamse decreten er zeker niet beter op wordt, integendeel! Iedereen is er zich van bewust dat reparatiewetgeving steeds meer de regel wordt. Er zijn in de vorige legislatuur pogingen gedaan om dat te verhelpen. Ik verwijs naar de activiteiten van de opeenvolgende commissies bevoegd voor decreetsevaluatie. Uiteindelijk werden die werkzaamheden echter nooit bekroond met concrete, werkbare voorstellen. Ook de poging van het einde van de vorige legislatuur heeft geen praktische resultaten gehad. De draad kan en moet zonder meer opnieuw worden opgenomen.

Ik denk dat een andere aanpak van dit dossier nodig is. Naar aanleiding van het memorandum met betrekking tot een betere decreetgeving dat zij me begin juli had bezorgd, heb ik een onderhoud gehad met professor Patricia Popelier van het Interuniversitair Centrum voor Wetgeving, u ongetwijfeld bekend. We denken dat we enkele prioritaire doelstellingen voor de volgende legislatuur zullen moeten selecteren, waarop we ons als parlement zullen toelagen. Werken met proeftuinen of proefprojecten is ook een mogelijkheid. Zo zou één commissie bij wijze van proefproject een concreet decreet kunnen evalueren, met het oog op bijsturing. Een andere commissie zou aan de Vlaamse Regering een groen- of witboek ter voorbereiding van een aangekondigd 'groot' ontwerp kunnen vragen. Ik zou ook durven suggereren om het containerbegrip 'decreetsevaluatie' te vervangen door 'slimme decreetgeving'. Het klinkt alleszins modieuzer – denk maar aan de slimme logistiek – en als het Vlaams Parlement over vijf jaar bekend zou staan als een slimme decreetgever, is dat mooi meegenomen.

Ten slotte, wat de commissiewerking betreft, zijn het Uitgebreid Bureau en ikzelf ervan overtuigd dat we de rol en de betrokkenheid van het Vlaams Parlement bij het Europabeleid verder moeten intensifiëren. Nederland is een goed voorbeeld van hoe het beter kan. Europese dossiers zouden in de vakcommissies op een systematische manier geagendeerd moeten worden. Het Vlaams Parlement moet het Europese beleid van de Vlaamse Regering beter kunnen volgen: de briefings van Europese ministerraden zijn een *conditio sine qua non* om de Europese werking te volgen in het Vlaams Parlement en het stemgedrag van Vlaanderen in de Europese ministerraden te controleren.

Collega's, ik heb het gevoel dat er een lichtung klaarstaat van 'nieuwe' commissievoorzitters, een goede mix van ervaring, degelijkheid en jeugdig enthousiasme. Via het commissievoorzittersoverleg, dat vorige legislatuur veeleer op een laag pitje stond maar dat ik opnieuw wil activeren, wil ik de commissievoorzitters nauw betrekken bij mijn ideeën om de commissiewerking te activeren. Ik wil hen ook meer responsabiliseren door ernstig rekening te houden

met hun adviezen. Ik wil u dan ook graag meedelen dat ik zeer binnenkort – nog in de loop van oktober – een eerste commissievoorzittersoverleg zal organiseren om afspraken te maken over de werking van commissies tijdens deze legislatuur.

Ook het concrete verloop van de plenaire vergadering is misschien voor bijsturing vatbaar. We zullen in overleg met alle fracties bekijken of het vragenuurtje – het neusje van de zalm van de plenaire zitting – verfijnd kan worden zodat dat nog spitsere debatten oplevert.

Ik kom dan tot de relatie tussen het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering. Mijnheer de minister-president, u weet dat ik erop sta dat de regering het parlement als een volwaardige partner behandelt. Mijn uitlatingen over de bloempotfunctie van de voorzittersfunctie passen in die visie. Om duidelijke afspraken over de spelregels te maken, hebben we ondertussen al tweemaal – in juli en in september – een overleg met u georganiseerd. Om de relatie tussen het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering duidelijk en helder te stellen, is het trouwens mijn bedoeling zo'n overleg regelmatig te herhalen en bijgevolg te institutionaliseren. We hebben afspraken met de regering gemaakt over het concept en de structuur van de beleidsnota's die deze regering binnenkort zal indienen.

Mijnheer de minister-president, u hebt zich ook geëngageerd om alle begrotingsdocumenten op tijd, en dat is op 21 oktober, in te dienen, zodat we iets meer tijd hebben om onze begrotingswerkzaamheden in dit parlement te organiseren. Dat is een goede zaak. Daarnaast zou het goed zijn dat het Vlaams Parlement spoedig overleg heeft met de regering over de uitvoering desgevallend een bijsturing van het Comptabiliteitsdecreet. Dat decreet versterkt immers ook het politieke primaat en de controle door het parlement.

Er wordt verwacht dat de Vlaamse Regering een meerjarenplanning en -begroting indient bij het parlement met een jaarlijkse evaluatie van de bereikte resultaten via een beleidseffectenrapportage, zodat indien nodig bijgestuurd kan worden. Ik verwijs in dit opzicht naar de monitoring van de uitvoering van het Vlaamse regeerakkoord 2009-2014 en naar de implementatie van Vlaanderen in Actie (ViA). Ik heb begrepen dat de regering daar vorige week een beslissing over genomen heeft.

Het Comptabiliteitsdecreet bepaalt tevens dat het Vlaams Parlement voor elk van de dertien homogene bevoegdheidsdomeinen recht heeft op een overzichtelijk en transparant begrotingsdocument. Dan kan het Vlaams Parlement over elk van die dertien begrotingen afzonderlijk stemmen. Op die manier krijgt het parlement per beleidsdomein een overzichtelijk beeld van het hele spectrum van zowel de departementen als de agentschappen. De uitvoering van het Comptabiliteitsdecreet lijkt mij vanuit parlementair oogpunt echt wel noodzakelijk.

Mijnheer de minister-president, ik wil echter nog verder gaan. We moeten ook komen tot heldere afspraken over de informatieverstrekking van de uitvoerende macht aan het parlement en de burger. Collega's, ik durf het bijna niet te zeggen, maar ik zeg het toch, Nederland is ook op dat vlak een lichtend voorbeeld. Als ik tijdens de vorige legislatuur informatie nodig had over het dossier van de verdieping van Westerschelde, om één voorbeeld te noemen, vond ik die niet terug op de webstek van de Vlaamse overheid. Ik kon die informatie wel meestal up-to-date raadplegen op de webstek van het Nederlandse ministerie van Verkeer en Waterstaat.

Het Vlaams Parlement moet er, meer dan het tijdens de voorbije legislatuur het geval was, over waken dat de Vlaamse Regering ook uitvoering geeft aan de informatieplicht van de regering aan het parlement, vooral over de belangrijke dossiers waarmee de administratie van de Vlaamse overheid dagelijks begaan is. Ook de werking van de verzelfstandigde agentschappen zoals De Lijn en de VRT, om er een paar te noemen, mag niet vergeten worden. De rekeningen van die agentschappen moeten jaarlijks aan het parlement worden bezorgd. Dat gebeurt nu niet. De informatieverstrekking betekent ook dat onder meer beheersovereenkomsten nauwgezet en tijdig worden ingediend en dat het duidelijke en transparante documenten

zijn waarin doelstellingen, resultaatsverbintenissen en middelen op heldere wijze worden uiteengezet.

Een actief informatiebeleid van de Vlaamse Regering kan het parlement immers beter helpen om zijn parlementaire controletaken onderbouwd uit te oefenen en zou bovendien ook kunnen leiden tot een aanzienlijke vermindering van het aantal vragen, die vaak vragen om informatie zijn. Ik apprecieer dan ook dat de regering principieel bereid is om toegang te geven tot haar databank met regeringsbeslissingen, de zogenaamde DORIS II-databank – waar de naam vandaan komt, is me niet bekend, maar dat zal nog wel duidelijk worden.

Het spreekt voor zich dat we onder meer na overleg – ook met het Rekenhof – zeer concrete en werkbare afspraken kunnen maken over inzage in zogenaamd vertrouwelijke informatie. Dat kan echter geen alibi zijn om beloofde informatie toch te ontzeggen aan het parlement.

Collega's, dat brengt me bij de rol van het Rekenhof. Het Rekenhof moet meer betrokken worden bij de parlementaire werking. De expertise die daar aanwezig is, moet meer gevalideerd worden ten voordele van de parlementaire controlefunctie.

Ik verduidelijk mijn stelling. Ik verwacht dat het Rekenhof, nog meer dan in het verleden, het parlement bijstaat en dat het optreedt als waakhond. Een overleg met het Rekenhof en een proactief optreden van het Rekenhof kan het niveau van de parlementaire controle aanzienlijk verhogen. Ik neem me dan ook voor om zeer binnenkort met het Rekenhof een overleg te starten om de audits van het Rekenhof die hun neerslag vinden in rapporten en verslagen van het Rekenhof, beter af te stemmen op wat wij als parlement nodig hebben. Dat zou ook mogelijk moeten maken dat het parlement, en meer in het bijzonder de commissies, aan een betere agendaplanning kunnen doen. Ik heb overigens volgende week ter zake een eerste afspraak met de eerste voorzitter van het Rekenhof.

Ik rond af met mijn derde en laatste aandachtspunt: de communicatie met de burger. Meer dan in het verleden is de Vlaming op zoek naar informatie, ook over wat er in zijn parlement gebeurt. Onze externe communicatie is enorm belangrijk. Een parlement dat er niet in slaagt zich te verkopen of de aandacht van de burgers en de media naar zich toe te trekken, bestaat niet. Daarom moet dit parlement resoluut inzetten op communicatie: in de eerste plaats over onze dagelijkse werking, maar ook over het parlement als instelling en over zijn relatie met de burger. Het parlement is immers de brug tussen de burger en de politiek.

Met het oog op de verbetering van de externe communicatie van het Vlaams Parlement werd een extern onderzoek besteld over onze communicatiestrategie. Dat strategisch communicatieplan is ondertussen afgewerkt en het Uitgebreid Bureau zal er eerstdaags kennis van nemen. Dit plan zal het kompas zijn voor de ontwikkeling van de communicatie tijdens de volgende jaren. Alleszins stellen we belangrijke nieuwe initiatieven in het vooruitzicht. Zo zal het binnenkort mogelijk zijn om als burger in te schrijven op alle documenten die het Vlaams Parlement over een bepaald thema produceert. Dat is een vorm van communicatie die ik actief zal promoten omdat de burger op die manier kennis kan maken met wat wij hier als Vlaams volksvertegenwoordiger dagelijks aan politieke producten produceren.

Beste collega's, ik herhaal de hoop op een Vlaams Parlement dat gedurende de volgende vijf jaar levendig, gedreven en spitant functioneert. Hierin is zowel voor de leden van de meerderheid als van de oppositie een belangrijke rol weggelegd. Ik doe een oproep aan alle leden om te kiezen voor een fulltime parlementair mandaat. Een lokale verankering is belangrijk en noodzakelijk, maar mag geen excuus of alibi zijn om enkel woensdagnamiddag bij de stemmingen in plenaire vergadering in dit parlement aanwezig te zijn, want het parlement is maar zo sterk als zijn leden en dat wil ik benadrukken.

Dames en heren, een goed werkend parlement kan niet zonder een goed werkende administratie. Als er de voorbije periode voorstellen werden geformuleerd of aanzetten werden gegeven om de werking van dit parlement te verbeteren, dan is dat in niet geringe mate te dan-

ken aan de professionele ondersteuning vanwege het Algemeen Secretariaat. Ik wil de secretaris-generaal en haar medewerkers daarom ook van harte danken voor hun dagelijkse inzet.

Ik reken op uw constructieve bijdrage om in deze legislatuur degelijk werk te verrichten, in een sterk Vlaams Parlement, ten voordele van de Vlaamse burger, voor een nog krachtdadiger Vlaanderen.

Het werk van een politicus is nooit af. Politiek betekent altijd opnieuw beginnen. Ik wens u allen een schitterende en dynamische start toe van deze nieuwe legislatuur. Ik dank u. (*Applaus*)

Ik verklaar het Vlaams Parlement geconstitueerd. Hiervan zal worden kennis gegeven aan de Vlaamse Regering, de Kamer van Volksvertegenwoordigers, de Senaat, het Parlement de la Communauté française, het Parlement wallon, het Parlement der Deutschsprachigen Gemeinschaft, het Brusselse Hoofdstedelijke Parlement, de Verenigde Vergadering van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Assemblée de la Commission communautaire française.

■

BOODSCHAPPEN

De voorzitter: Dames en heren, bij brief van 16 juli 2009 deelt de voorzitter van het Brussels Hoofdstedelijk Parlement mee dat dat parlement ter vergadering van die dag voor wettig en voltallig is verklaard.

Bij brief van 16 juli 2009 deelt de voorzitter van de Verenigde Vergadering van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie mee dat die vergadering ter vergadering van die dag voor wettig en voltallig is verklaard.

Bij brief van 16 juli 2009 deelt de voorzitter van de Assemblée de la Commission communautaire française mee dat die assemblee zich ter vergadering van die dag heeft geconstitueerd.

Bij brief van 18 juli 2009 deelt de voorzitter van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie mee dat die raad zich ter vergadering van die dag heeft geconstitueerd.

Bij brief van 15 september 2009 deelt de voorzitter van het Parlement der Deutschsprachigen Gemeinschaft mee dat dat parlement zich ter vergadering van die dag heeft geconstitueerd.

■

BENOEMING VAN DE COMMISSIES

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de benoeming van de commissies.

Het Uitgebreid Bureau heeft op 2 september 2009 beslist aan de plenaire vergadering voor te stellen voor de zittingsperiode 2009-2014 twaalf beleidscommissies en zes specifieke commissies te benoemen met volgende namen en bevoegdheden:

Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting, tevens bevoegd voor staatsherforming, PPS en duurzame ontwikkeling;

Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme;

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand;

Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden en Internationale Samenwerking;

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media;

Commissie voor Economie, Economisch Overheidsinstrumentarium, Innovatie, Wetenschapsbeleid, Werk en Sociale Economie, tevens bevoegd voor professionele vorming;

Commissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid;

Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed;

Commissie voor Mobiliteit en Openbare Werken;

Commissie voor Onderwijs en Gelijke Kansen;

Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebeleid;

Commissie voor Woonbeleid, Stedelijk Beleid en Energie;

Commissie voor Reglement en Samenwerking;

Commissie voor de Vervolgingen;

Controlecommissie voor Regeringsmededelingen;

Vlaamse Controlecommissie voor de Verkiezingsuitgaven;

Vlaamse Opvolgingscommissie voor de Vermogens- en Mandatenaangifte;

Deontologische Commissie.

Is het parlement het hiermee eens? (*Instemming*)

Het Uitgebreid Bureau stelt voor dat de commissies zouden zijn samengesteld uit vijftien vaste en vijftien plaatsvervangende leden, tenzij anders bepaald in het reglement.

Het Uitgebreid Bureau stelt bovendien voor een vertegenwoordiging af te vaardigen naar de Interparlementaire Commissie voor de Nederlandse Taalunie en de Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad.

Is het parlement het hiermee eens? (*Instemming*)

De lijst met de door de fracties voorgedragen vaste en plaatsvervangende leden van de commissies, van de Interparlementaire Commissie van de Nederlandse Taalunie en van de Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad werd op de banken rondgedeeld.

Vraag iemand daaromtrent het woord? (*Neen*)

Dan zijn de commissies aldus benoemd.

De beleidscommissies komen straks na de plenaire vergadering bijeen om een voorzitter, een ondervoorzitter en een secretaris te benoemen. De vergaderzalen en aanvangsuren werden op de banken rondgedeeld.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, op verzoek van de minister-president van de Vlaamse Regering en na overleg met de leden van het Uitgebreid Bureau stel ik voor de agenda aan te vullen met een verklaring van de Vlaamse Regering.

Bovendien stel ik voor dat wij woensdag om 14 uur opnieuw samenkomen voor een debat over de verklaring van de Vlaamse Regering.

Is het parlement het hiermee eens? (*Instemming*)

■

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Vereeck bij motie van orde het woord gevraagd. De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Ik wil u vragen om ons voorstel van resolutie via een spoedbehandeling in dit parlement te bespreken.

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Laat ons het stuk eerst eens bekijken, alvorens te beslissen of we het bespreken of niet.

De voorzitter: De heer Lode Vereeck stelt een voorstel van resolutie voor betreffende het verzoek tot het onmiddellijk inroepen van een belangenconflict inzake de instructie van de federale regering van 19 juli 2009 houdende het vaststellen van nieuwe criteria met betrekking tot de toepassing van artikel 9, derde lid, en artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

We zullen daarover later beslissen. We delen eerst het stuk rond.

Het incident is gesloten.

■

VERKLARING VAN DE VLAAMSE REGERING

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik heb aandachtig naar de toespraak geluisterd. Er ligt heel wat werk op de plank voor het Vlaams Parlement. Ik zal op enkele van uw bezorgdheden antwoorden en mijn verklaring past daar volledig in.

Vrijdag laatstleden heeft de Vlaamse Regering de begrotingscontrole 2009 en de begroting 2010 goedgekeurd. We hebben afgesproken dat dit parlement daarover als eerste wordt geïnformeerd. Dat is ons wonderwel gelukt. Niet alleen u, maar ook de media volgen aandachtig deze problematiek. Ook al is, en u hebt daarnaar verwezen, met dit parlement de afspraak gemaakt dat wij de volledige begroting met alle elementen overmaken op 21 oktober zodat de parlementsleden daarover kunnen beschikken eind oktober. De procedure zal stipt worden nageleefd. Ik vind het toch heel belangrijk dat de begrotingscontrole 2009 en de begroting 2010 worden toegelicht en dat nadien op basis van de stukken het debat kan voortgaan.

Waarom is dat zo belangrijk, beste collega's? Omdat de Vlaamse Regering cruciale weken meemaakt. Er worden nu beslissingen genomen die van belang zijn voor heel de legislatuur. Ik durf zelfs stellen dat deze beslissingen zeer belangrijk zijn voor de toekomst van Vlaanderen. Het gaat over de aanpak van de economische crisis, de begrotingsopmaak in moeilijke budgettaire omstandigheden, het uitwerken van de beleidsnota's met de beleidsopties voor de komende vijf jaar.

Niet alleen Vlaanderen, maar elke overheid in dit land en zelfs in andere landen wordt geconfronteerd met drie cruciale uitdagingen: ten eerste de crisis, ten tweede de economie en ten derde het budget. Deze drie uitdagingen zijn met elkaar verbonden en haken op elkaar in. Zo mag bijvoorbeeld de manier waarop het budget onder controle wordt gehouden de economische heropleving niet in de weg staan.

In feite zetten we nu de uitvoering van het regeerakkoord op de sporen en voorzien we daarvoor in de nodige financiële middelen. Dit is geen gemakkelijke opgave. Sommigen durven al eens te beweren dat het een gemakkelijke oefening zou zijn. Ik kan u verzekeren dat het dat allesbehalve was en is omdat wij zwaar moeten besparen. We willen minder uitgeven en effi-

ciënter werken. Om dat te realiseren, moeten wij heel belangrijke beslissingen nemen. Ik ga ervan uit dat het na mijn toelichting voor iedereen duidelijk zal zijn hoe moeilijk deze oefening is, maar ook, mijnheer de voorzitter, hoe belangrijk deze uitdaging is voor ons allemaal.

Sta me toe dat ik eerst duidelijk maak binnen welk sociaaleconomisch kader dit moet gebeuren. Het is evident dat de opmaak van de begroting zich situeert in een heel belangrijke economische crisis. Ik denk dat wij de eerste Vlaamse Regering zijn die bij de start met zo'n grote financieel-economische crisis wordt geconfronteerd, met belangrijke sociale gevolgen voor de mensen die hun werk verliezen en voor de bedrijven die moeten sluiten.

Tegelijk zijn onze inkomsten – zowel de gewestinkomsten als de dotaties – fors gekrompen. Voor alle duidelijkheid: in deze moeilijke sociaaleconomische en budgettaire omstandigheden willen we de kop niet in het zand steken. Wij zullen de tering naar de nering zetten. De gezamenlijke welvaart in Vlaanderen zal tegen eind 2009 met 3,1 percent zijn afgenomen. In één jaar zijn 4.678 ondernemingen failliet gegaan. Eind augustus hadden 226.899 Vlamingen geen werk. Het is voor iedereen duidelijk dat de toestand ernstig is en bij deze cijfers zware conclusies zich opdringen.

Het moet evenwel ook worden gezegd dat er signalen, prognoses zijn die wijzen op het opnieuw aantrekken van de economische activiteit. We moeten daar uiteraard voorzichtig mee omspringen. Maar uit die macro-economische prognoses blijkt dat het bbp in 2010 opnieuw zal toenemen. De werkgelegenheid daarentegen zal tot eind 2010 afnemen en zich pas in 2011 herstellen. De realiteit toont aan dat in Vlaanderen nog steeds nieuwe vacatures worden uitgeschreven en er nog steeds openstaande vacatures zijn. Dat is een van de paradoxen waarmee we zijn geconfronteerd. Zo werden in augustus meer dan 16.000 nieuwe vacatures bij de VDAB aangemeld. Bovendien moeten we er rekening mee houden dat vandaag nog steeds 36.000 vacatures openstaan.

Ik hoef het niet te zeggen: de crisis is niet enkel een Vlaams en een Belgisch fenomeen, maar ook een mondiaal gegeven. Alle sectoren en alle geledingen van de bevolking worden getroffen. Maar de sterkst getroffen sector is overduidelijk de industrie. Vooral de metaal- en de textielsector hebben harde klappen gekregen. In die sectoren zijn er minder aanwervingen en is een grote uitstoot van arbeidskrachten zichtbaar. Maar ook de bouwsector en de dienstverlenende bedrijven worden geconfronteerd met jobverlies. En ook de interimsector voelt de terugslag van de verminderde aanwervingspolitiek.

Er zijn toch een aantal sectoren waar de toestand positief of alleszins toch minder negatief is, en dan denk ik aan de voedings- en de informaticasector. De crisis verschilt dus van sector tot sector, en we moeten daar rekening mee houden. Maar dat geldt ook voor de regionale spreiding. De provincies Antwerpen, West-Vlaanderen en Limburg zijn het zwaarst getroffen. Het is daarbij belangrijk te benadrukken dat de toename van de tijdelijke werkloosheid in de provincies Limburg en Antwerpen enorm is: in Limburg plus 103 percent, in Antwerpen plus 137 percent. Vooral mannen zijn het zwaarst getroffen. Zij zijn ook diegenen die het meest in conjunctuurgevoelige sectoren werken. Opvallend is ook dat de crisis niet alleen de kortgeschoolden treft – een stijging van de werkloosheid met 17,4 percent –, maar ook de midden-geschoolden – plus 23 percent – en de hooggeschoolden – plus 20 percent. Een zeer kwetsbare groep zijn onze jongeren, vooral de kortgeschoolde jongeren.

De crisis is mondiaal, sommige sectoren zijn meer getroffen dan andere en ook de kwetsbare bevolkingsgroepen worden harder getroffen dan andere. Ik denk ook dat de crisis anders wordt aangevoeld door mensen die werk hebben dan door diegenen die hun werk hebben verloren of al werkloos waren. We moeten er rekening mee houden dat de moeilijke arbeidssituatie zich nog een tijd in negatieve zin zal ontwikkelen. De arbeidsmarkt reageert immers met zes maand vertraging op de economische situatie. De Vlaamse werkloosheidsgraad zal toenemen tot 10,5 percent. Wij verwachten dat het totale aantal werkzoekenden zal oplopen tot 270.000, dus nog 50.000 meer werkzoekenden dan nu.

Het aantal jobs zal in Vlaanderen met 1 percent afnemen. Dat betekent dat in 2009 en 2010 ongeveer 54.000 mensen de volgende weken en maanden hun job dreigen te verliezen. Ik hoop dat het voor iedereen in dit parlement duidelijk is dat in deze moeilijke en onzekere tijden, Vlaanderen meer dan ooit nood heeft aan een realistische en daadkrachtige aanpak van de gevolgen van de crisis. We hebben daar een aantal duidelijke afspraken over gemaakt. Tegen begin volgend jaar zullen we klaarder zien in de evolutie van de economische toestand.

Vandaag zijn de uitdagingen voor de Vlaamse Regering glashelder. We werken de anticrisismaatregelen verder uit en verfijnen die. De steunmaatregelen van de vorige Vlaamse Regering hebben hun effect niet gemist. De afgelopen maanden hebben we meer dan 10.000 dossiers voor overbruggingspremies goedgekeurd. Ook de waarborgregeling voor investeringskredieten is godzijdank toegepast door heel wat ondernemingen in Vlaanderen. In de periode van 1 januari tot 31 augustus 2009 waarborgde de overheid bijna dubbel zoveel kredieten voor de ondernemingen: plus 92 percent in vergelijking met dezelfde periode in 2008. In termen van het aantal goedgekeurde dossiers betekende dit een stijging met 89 percent, van 493 goedgekeurde dossiers in de periode van 1 januari tot 31 augustus 2008 naar 933 goedgekeurde dossiers. Dat is een enorme stijging. Ik kan het heel krachtig samenvatten: elke euro aan waarborg maakt 2,2 euro aan investeringen door bedrijven mogelijk.

De vorige Vlaamse Regering heeft daar juiste en slimme maatregelen voor genomen. Als we willen voorkomen dat die 54.000 er nog gaan bijkomen, dan zullen we nog een stap verder moeten gaan. Dan moeten we van het relanceplan van de vorige Vlaamse Regering overstappen naar een duurzaam werkgelegenheids- en investeringsplan, dat ook is aangekondigd in het Vlaams regeerakkoord en dat de regering samen met de werkgeversorganisaties en de vakbonden verder zal uitwerken in een duurzaam werkgelegenheidsplan.

U zult zeggen: “Plannen zijn goed, maar daar moet ook geld tegenover staan.” Daarvoor leggen we een provisie aan in onze begroting van meer dan 20 miljoen euro. Het werkgelegenheidsplan moet een antwoord bieden op drie knelpunten en die ook analyseren. Ten eerste moet het een antwoord bieden op de gevolgen van de crisis en de stijgende werkloosheid indammen. De balans is duidelijk: 54.000 jobs zouden in de volgende weken en maanden verdwijnen. Dit moeten we aanpakken.

Ten tweede zien we een verschuiving op de arbeidsmarkt, die alsmaar sneller gaat. Het gaat over de vermindering van de tewerkstelling in de secundaire bedrijfstakken. De industriële sector verschuift steeds meer naar de tertiaire bedrijfstakken en de dienstensector. Sectoraal gezien verwachten we vooral van werkgelegenheid in de gezondheids- en welzijnssector en de groene economie de grootste groei in de komende periode. Tegelijk moeten we werk maken van meer duurzame jobs in de sociale economie. Dat is het eerste belangrijke uitgangspunt van het werkgelegenheidsplan.

Het tweede uitgangspunt is de demografische uitdaging. Door de verzilvering van de beroepsbevolking zullen steeds minder mensen actief zijn op de arbeidsmarkt. De derde uitdaging zijn de typische arbeidsmarktknelpunten. Hieronder verstaan we het groot aantal knelpuntvacatures, maar ook de lage werkzaamheidsgraad van de kansengroepen. Ik denk daarbij aan de 50-plussers, aan onze jongeren en de kortgeschoolden, mensen van allochtone afkomst en mensen met een handicap.

We zullen daar meer maatwerk moeten verrichten. We moeten zowel de vraag als het aanbod aanpakken. We voorzien in een structureel aanbod op maat van de werkzoekenden die ver van de arbeidsmarkt staan. Elke werkloze verdient een aangepaste begeleiding naar nieuw werk. Daarnaast bieden we ook een meer sluitende en efficiënte ondersteuning aan de werkgever. We zetten in op competentieversterking en op een volledige mobilisatie van het menselijk innovatiepotentieel. Er is ook aandacht voor vorming en opleiding.

Het is heel belangrijk dat we duidelijk aangeven wat de uitdagingen zijn en waar we voor staan. Dat geldt ook voor het investeringsplan. We hebben nood aan een investeringsplan. We

zullen gezonde bedrijven verder stimuleren en ondersteunen om uit de crisis te geraken. We zullen ook focussen op duurzame energie, zowel uit respect voor het milieu als om minder brandstoffen te doen invoeren uit het buitenland. We zullen ook onze kennis in onderzoek en ontwikkeling valoriseren, onder andere in de gezondheidszorg door middel van translationeel onderzoek of de versterkte introductie van ICT in de gezondheidszorg.

In de begroting 2010 is bovenop de reeds geplande kapitaalparticipaties nog eens voorzien in 300 miljoen euro voor het nemen van nieuwe kapitaalparticipaties. Met dit budget kunnen belangrijke investeringen worden gefinancierd in tijden van schaarste op de kredietmarkten. We zetten daarbij sterk in op innovatie. We kiezen immers onverkort voor een innovatiegedreven economie. Via bestaande instrumenten en middelen ondersteunen we ondernemerschap en stimuleren we de economische en technologische speerpunt domeinen. De volgende weken zal er een nieuw innovatiepact geconcretiseerd worden.

Mijnheer de voorzitter, collega's, dit is het kader waarbinnen de begrotingscontrole 2009 en de opmaak van de begroting 2010 moet gebeuren. Daarover zal ik nu meer tekst en uitleg geven.

Ons uitgangspunt is dat we nu willen besparen. We zijn er immers van overtuigd dat dit de beste garantie is om de toekomst van de huidige en komende generaties te vrijwaren. Daartoe leveren we grote inspanningen. De Vlaamse Regering wenst zo spoedig mogelijk terug te keren naar een evenwicht om het broodnodige beleid te kunnen voeren. We willen dit evenwel doen zonder de economische heropleving in gevaar te brengen, het consumentenvertrouwen te verstoren en we willen absoluut de zwaksten in onze samenleving ontzien. Naast de noodzaak om tot een budgettair evenwicht te komen zijn deze uitgangspunten van essentieel belang. We hebben duidelijke prioriteiten gesteld en resoluut gekozen voor significante efficiëntiewinsten in het functioneren van het overheidsapparaat.

Hoe is de regering nu concreet te werk gegaan om de begrotingscontrole 2009 uit te voeren en de begroting 2010 op te stellen? Bij haar aantreden is de regering gestart met een bewarende maatregel om te vermijden dat facultatieve uitgaven zouden worden versneld om zo een bijstelling van het jaar 2009 in de feiten onmogelijk te maken. Deze bewarende maatregel hield in dat voor uitgaven en engagementen waar Vlaanderen niet geschaad wordt door een vertraging op het betreffende krediet, maximaal acht twaalfden mocht worden benut. Deze maatregel bleek zeer nuttig om bij de departementen en agentschappen het besef te doen groeien dat er effectief moet worden nagedacht over minder uitgaven en over efficiëntiewinsten.

En de regering waakte er ook over dat deze maatregel niet leidde tot het louter doorschuiven van facturen. Geen enkele factuur hoefde te blijven liggen na vervaldatum.

Mijnheer de voorzitter, beste collega's, de administratie heeft ook heel belangrijke werkstukken afgeleverd. Parallel met de regeringsonderhandelingen heeft ze technische bilaterales uitgevoerd en heeft de minister van Begroting daarover verslag uitgebracht op de vergadering van de Vlaamse Regering van 5 september. Daaruit bleek dat ten aanzien van de uitgangspunten bij de regeringsonderhandelingen uitgavenverminderingen mogelijk waren. Er bleven nog discussiepunten die op het politieke niveau een bespreking vereisten. Met elke minister afzonderlijk werden dan gesprekken gevoerd om zijn of haar bijkomende besparingsinspanningen en het probleem betreffende het tekort aan uitgavemogelijkheden per beleidsdomein onder de loep te nemen.

In de maand september hebben het Planbureau en het ministerie van Financiën dan geactualiseerde cijfers bezorgd over de groeiramingen en inflatieverwachtingen en inzake de fiscale capaciteit en leerlingenaantallen. Deze gegevens waren een meevaller – men moet ook wat geluk hebben – ten aanzien van de pessimistische uitgangspunten van het regeerakkoord. Anderzijds dienden we vast te stellen dat, in tegenstelling tot de verwachtingen bij de rege-

ringsvorming, de federale overheid de negatieve afrekening van de gewestinkomsten pas in 2010 zal aanrekenen. Daarom leggen wij in 2009 een provisie aan van 500 miljoen euro.

De administratie wees ook op de onderbenutting en de cijfers die daarover waren opgemaakt en vanuit voorzichtigheidsoogpunt hebben we de gehanteerde cijfers inzake onderbenutting naar beneden herhaamd. In de begroting 2010 werd in extra middelen voorzien. Daarnet heb ik gezegd dat we de armsten en zwaksten in onze samenleving moeten beschermen en dat we niet mogen besparen op investeringen. Het is dan ook evident dat naast de belangrijke uitdaging inzake het evenwicht in 2011 er tezelfdertijd extra middelen moeten worden uitgetrokken voor de zeer essentiële zaken waarvoor niet kan worden gewacht tot 2011. Zo wordt voor het werkgelegenheidsplan 22,5 miljoen euro uitgetrokken. Om de crisis aan te pakken, is er niet alleen een werkgelegenheidsplan en -akkoord nodig, maar ook middelen. Er is ook 22,5 miljoen extra vrijgemaakt voor de sector personen met een handicap. Als we de zwaksten in de samenleving niet willen treffen, moeten we er extra aandacht aan besteden. Er is ook 22,5 miljoen voor investeringen en 10 miljoen extra voor kinderopvang.

Gelet op een aantal onvermijdbaar gebleken uitgaven tijdens de politieke bilaterale besprekingen werden de uitgaven voor 2009 nog verhoogd met 16 miljoen euro voor de renovatiepremie en met 66 miljoen euro in 2010 voor de sectoren renovatiepremie, landbouw, inburgering en voor een aantal dringende investeringen in diverse sectoren. Specifiek voor de sociale huisvesting wordt in een extra investeringsvolume voorzien van maar liefst 85 miljoen euro. Om in deze omstandigheden een begroting te kunnen presenteren die de tekortnormen van het regeerakkoord respecteert, hebben we dan ook nog een aantal punctuele maatregelen genomen in de sector van de waterzuivering, waar het alignerend van de afbetalingstermijn aan de afschrijvingstermijn ons toelaat de uitgaven de komende jaren te drukken. We wensen van de overheidsbedrijven ook een jaarlijks dividend te ontvangen en we hebben dan nog een bijkomende besparing opgelegd aan de beleidsdomeinen ten belope van 45 miljoen euro, verdeeld naar draagkracht over de verschillende beleidsdomeinen. De details van deze besparingen tot op het niveau van de basisallocatie worden afgestemd met de leidend ambtenaren.

Mijnheer de voorzitter, dames en heren, bij deze begrotingsopmaak heeft de Vlaamse Regering zich voortdurend laten leiden door de principes van het regeerakkoord. Wij oriënteren de besparingen naar maatregelen die tot een grotere efficiëntie van de overheid moeten leiden. Subsidies worden specifiek onder de loep genomen: in welke mate dragen ze effectief bij tot de publieke doelstellingen? We nemen maatregelen zodat het prille herstel van de economie niet wordt geschaad. We ontzien de tewerkstelling en de investeringen.

De leidend ambtenaren worden uitgenodigd om, natuurlijk in overleg met de sociale partners, mee te zoeken naar efficiëntiewinsten en kwaliteitsverbeteringen en zullen daartoe meer flexibiliteit krijgen. Dit kan dan vertaald worden bij de begrotingscontrole 2010. Het is evident dat de begrotingsdoelstelling om opnieuw aan te knopen met het evenwicht in 2011 als een paal boven water staat, daar mag niet aan geraakt worden. Wij willen voldoende zuurstof in de economie en wij willen geen sociaal bloedbad. Ik heb dat daarnet al zeer uitdrukkelijk onderstreept.

Beste collega's, de Vlaamse Regering heeft gewerkt met zeer nauwkeurige en realistische gegevens. In het verleden werd vaak gevraagd op basis van welke gegevens wij bepaalde beslissingen hebben genomen. Wij hebben alle instellingen die ons konden helpen, gesproken, en wij hebben de cijfers die zij ons konden geven, met heel veel zorg verwerkt. Ik wil dit hier nog eens samen met u overlopen. Bijvoorbeeld wat de kapitaaloperaties in de financiële sector betreft. Op dit ogenblik zijn er, zoals u weet, gesprekken bezig met de Europese Commissie om de herstructureringsplannen van de drie betrokken financiële instellingen goedgekeurd te krijgen. U weet dat het gaat over KBC, Dexia en Ethias. Prioriteit is de goedkeuring door Europa, en dan kan aan de uitvoering gewerkt worden inclusief de terugbetaling van het geïnvesteerde kapitaal en de dividenden. Voor alle duidelijkheid: in de begroting 2010 blijven we ter zake voorzichtig en voorzien we nog quasi geen inkomsten.

We willen dus zorgvuldig te werk gaan. De SERV, de Hoge Raad voor Financiën en de eigen Vlaamse administratie hebben allemaal hun cijfers ingediend en allen hebben de negatieve budgettaire ruimte voor de komende legislatuur geraamd. De SERV voorziet volgende negatieve raming: 2009: min 1,058 miljard euro; 2010: min 1,892 miljard euro. Uit voorzichtigheidsoverwegingen hebben wij daar een aanpassing op uitgevoerd en zo kwamen wij tot een negatieve ruimte van min 2 miljard euro voor 2010 en min 1,7 miljard euro voor 2011. De previsions van het Planbureau van 24 juni 2009 verplichten ons om voor 2010 nog eens min 55.941.000 euro te voorzien, en voor 2011 min 160.931.000 euro. Wij hebben dat allemaal verwerkt. Ik heb daarnet al gezegd dat wij vanaf 2010 voor bepaalde doelgroepen in bepaalde maatregelen onverkort bijkomende middelen wensen uit te trekken. In totaal gaat het om 80 miljoen euro in 2010 en 150 miljoen euro in 2011. Voor al deze inspanningen zijn besparingsinspanningen nodig: in 2009: 1,058 miljard euro; in 2010: 2,135 miljard; in 2011: 2,010 miljard euro.

Na al die negatieve berichten is er toch ook een positief bericht. De recentste parameters van het Federaal Planbureau inzake groei en inflatie en inzake fiscale capaciteit hebben de oefening iets verlicht. Ten opzichte van de eerdere ramingen konden de gedeelde en samengevoegde belastingen worden verhoogd met 355.364.000 euro.

Desalniettemin blijft het om een gigantische oefening gaan. De afgesproken tekortnorm om in 2011 een begroting in evenwicht te kunnen voorleggen, houdt in dat de tekortnorm in 2009 1 miljard euro en in 2010 500 miljoen euro zal bedragen. Om deze doelstelling te halen, moeten we in 2009 200 miljoen euro en in 2010 ruim anderhalf miljard euro besparen.

We volgen deze redenering met zeer veel zorgvuldigheid en realisme. Verschillende instellingen hebben hier hun licht over laten schijnen. De vraag is natuurlijk hoe we deze efficiëntiewinsten de komende weken zullen realiseren en concretiseren. Ik zal even de hierbij gehanteerde uitgangspunten en afspraken overlopen. We hebben deze uitgangspunten steeds voor ogen gehouden en we zullen dat ook blijven doen.

Besparingen in de vitale sectoren van onze samenleving zijn uitgesloten. We besparen niet in de gesubsidieerde sectoren waar de Vlaamse Regering belangrijke beleidsimpulsen wil geven. Het gaat dan om beschutte en sociale werkplaatsen, om voorzieningen en uitkeringen voor personen met een handicap, om kinderopvang, om jongerenwelzijn, om thuiszorg en om huursubsidies.

De besparingen binnen het overheidsapparaat bedoeld om de efficiëntiewinst te realiseren, mogen niet tot ontslagen leiden.

De gemiddelde omkadering in het onderwijs zal niet dalen.

Besparingen op investeringen zijn uitgesloten. Deze investeringen zijn immers noodzakelijk voor ons economisch herstel.

Het gaat steeds om reële besparingen, die zo veel mogelijk recurrent moeten zijn. Indien eenmalige maatregelen worden genomen, wordt zeker geen beroep gedaan op technieken als sale-and-leaseback.

Ik kan tevens een overzicht geven van de besparingen die in de loop van 2010 zullen worden doorgevoerd. De selectieve verdeling van de indexprovisie bedraagt 100 miljoen euro. De nulindexatie van niet-loongebonden kredieten in 2009 en in 2010 bedraagt 120 miljoen euro. De efficiëntieverhoging van het apparaat bedraagt 133 miljoen euro. Concreet gaat het dan om een verhoging van 2,5 percent op het loonaandeel en van 5 percent op het functioneringsaandeel. De efficiëntiewinst op facultatieve subsidies bedraagt 45 miljoen euro. De besparing op gereguleerde subsidies bedraagt 28 miljoen euro. Op de communicatie- en consultancybudgetten zal 8,5 miljoen euro worden bespaard. De jobkorting zal selectiever worden gemaakt. Dit zal 635 miljoen euro opleveren. Punctuele maatregelen, zoals het Hermesfonds,

de kabinetskredieten, de harraming van de rente, het optrekken van de eigen ontvangsten van het MINA-fonds en een aantal andere zaken zullen 150 miljoen euro opleveren.

Daarnaast zullen een beperkt aantal eenmalige maatregelen worden genomen. De belangrijkste hiervan zijn de verkoop van gronden van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM), wat 125 miljoen euro zal opleveren, en de activering van de aanwezige reserves in een aantal fondsen, wat 95 miljoen euro zal opleveren.

Deze besparingsoperatie is niet gemakkelijk. We zijn er echter van overtuigd dat ze essentieel is om de toekomst van Vlaanderen en van de Vlamingen veilig te stellen. Ze biedt ons tevens de mogelijkheid om, eenmaal deze begrotingsoperatie is afgerond, budgettaire ruimte voor belangrijk nieuw beleid te creëren. Dit nieuw beleid zal gericht zijn op de grote doelstellingen van het Vlaams regeerakkoord, met name het creëren van een vernieuwende, duurzame en warme samenleving. In het belang van het nieuw beleid dat we voor ogen hebben, rekenen we op de verantwoordelijkheid van velen om de door ons vooropgezette besparingen door te voeren en tot een goed einde te brengen.

Reeds in 2010 voorzien we immers, zoals vooropgesteld tijdens de regeringsonderhandelingen, in ruimte voor nieuw beleid: voor kinderopvang, voor investeringen, voor werk, voor welzijn. De welzijns- en gezondheidssector – waar enorme uitdagingen zijn – krijgt een aanzienlijk deel van de beleidsmarge. De Vlaamse Regering zal sterk inzetten op de zorgvragen van personen met een handicap en dit vijf jaar lang. Het vernieuwd sociaal beleid krijgt het voorziene deel van de beleidsmarge en vereist nu ook verder overleg en juridisch-technisch denkwerk voor de praktische uitvoering ervan.

Wij zijn – mocht u daar nog aan twijfelen, quod non – een sociale regering en een investeringsregering. We voorzien in de nodige middelen voor investeringen waar grote noden zijn: openbare werken, cultuur, het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden, om er maar enkele te noemen. De middelen van het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds worden verhoogd met 15,5 miljoen euro. Voor de renovatiepremie wordt in 2009 bijkomend 16 miljoen euro uitgetrokken en in 2010 nog eens 36 miljoen euro. De mogelijkheid tot integratie van de verschillende premies wordt onderzocht, dit ook in het kader van de efficiëntie van ons beleid.

Het Grond- en pandendecreet wordt verder uitgevoerd. Het investeringsprogramma in de koop- en huursector en voor infrastructuur wordt verhoogd met 85 miljoen euro, waarbij koop en huur zal worden gefinancierd via rentesubsidies en infrastructuur via kapitaalsubsidies. Tevens wordt in de nodige middelen voorzien ter uitvoering van de Vlaamse Wooncode. We voorzien ook in bijkomende middelen voor inburgering, gelet op de consequenties van de regularisatie. De inspanningen voor de bestrijding van de armoede worden onverkort verder gezet.

Mijnheer de voorzitter, collega's, uit dit overzicht blijkt duidelijk – voor diegenen die gevolgd hebben – dat de Vlaamse Regering, ondanks de besparingen, nu al concrete, duidelijke stappen zet voor de uitvoering van de doelstellingen van het regeerakkoord. Met deze begroting doet de Vlaamse overheid wat is afgesproken in het regeerakkoord: de tekorten terugdringen naar nul in 2011. De inspanning die we leveren, – voor diegenen die lokaal actief zijn – biedt ook ruimte aan de gemeenten om zich voor te bereiden op een ESR-boekhouding vanaf de volgende gemeentelijke legislatuur. De Vlaamse Regering heeft in de lijn van haar regeerakkoord deze keuze gemaakt omdat we ervan overtuigd zijn dat we er alle belang bij hebben rentelasten te vermijden. Op die manier kunnen we immers snel opnieuw aanknopen bij de noodzakelijke maatregelen uit het regeerakkoord om Vlaanderen verder te ontwikkelen tot een warme en vooruitstrevende samenleving. Vlaanderen voldoet met deze begroting – niets meer, niets minder – ook aan de afspraken die gemaakt zijn in het Overlegcomité met betrekking tot het Stabiliteitspact. Onze regering is immers een regering met ambitie. *(Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem)*

Woensdag kunt u uw vragen stellen. Woensdag zal ik antwoorden, dus hou u nog even in en luister zeer aandachtig. Onze regering is een regering met ambitie, een regering met ambitie voor Vlaanderen. Wij geloven in de kracht van ons uitstekend onderwijs, in het innovatievermogen van ons bedrijfsleven, in het potentieel van ons pluriform medialandschap, in de talenten en de werkkraft van onze mensen, in de troeven van onze centrale ligging. Zelfs in deze budgettair zeer moeilijke tijden blijven we in middelen voorzien om deze troeven te versterken. Dat zal concreet blijken uit de begrotingsdocumenten die hier aan het parlement zullen worden overgemaakt.

Ik wil nog één element toevoegen. In dit Vlaams regeerakkoord is de eerste fase van Vlaanderen in Actie opgenomen, alsook de doelstellingen van het Pact 2020 en de doorbraken van Vlaanderen in Actie. Wij hebben vorige week vrijdag beslist dat we een monitoring zullen organiseren waarin we niet alleen het regeerakkoord, maar ook Vlaanderen in Actie en het Pact 2020 van zeer nabij zullen laten opvolgen. De grote strategische projecten en de beleidsnota's zullen in concrete jaarlijkse stappen worden opgevolgd. Dat kan alleen maar het debat en de discussie in het Vlaams Parlement positief beïnvloeden. Op die manier komen we ook tegemoet aan de wens die hieromtrent op het einde van vorige legislatuur in dit parlement werd geformuleerd.

Want ook dat is onze ambitie: in goede samenspraak met het parlement, ieder vanuit zijn verantwoordelijkheid, een efficiënt en doortastend beleid voeren dat nauwgezet wordt opgevolgd en bijgestuurd indien nodig. Ik denk dat dit een goed voornemen is aan het begin van dit parlementaire jaar. Ik ga ervan uit dat we daar dit jaar en de volgende periode van deze legislatuur hard aan zullen werken. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: De verklaring van de Vlaamse Regering is gesloten.

Zoals we daarstraks hebben afgesproken, komt het parlement aanstaande woensdag om 14 uur bijeen om het debat te voeren. Het Uitgebreid Bureau heeft beslist dat elke fractie 15 minuten krijgt.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de ministeriële deontologie, naar aanleiding van het verschijnen van minister Hilde Crevits in het mode- en lifestylemagazine Nina

De voorzitter: Aan de orde zijn de actuele vragen. Voor de duidelijkheid vertel ik wat het Reglement ter zake zegt. De vraagsteller krijgt maximum 2 minuten, de leden van de regering krijgen eveneens 2 minuten. Er kan een aanvullende vraag door maximum 5 aansluitende sprekers gesteld worden van maximum 1 minuut. Er is maximum 1 minuut per aanvullende vraag en aansluitende spreker. Er is een repliek van maximum 1 minuut. Ik zal proberen daar zeer streng de hand aan te houden zodat we binnen het tijdsbestek blijven.

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de voorzitter, sta me toe dat ik me kort ook even tot minister Crevits richt. Mevrouw de minister, u ziet er vandaag zeer goed uit. Ik heb genoteerd dat u apprecieert dat mannen u dat zeggen.

Mijnheer de minister-president, u hebt het ongetwijfeld ook gezien. Ik had haar eerst niet herkend, maar dit schijnt uw minister te zijn, minister Crevits, die in een lifestylemagazine uitgebreid laat weten hoe het zit met haar kledinggedrag en dergelijke. We vernemen dat de minister creaties draagt van allerlei merken: pakjes van Dolce&Gabbana voor 495 euro, armbanden van Twice As Nice voor 185 euro en dergelijke meer. Interessante informatie, ware het niet dat het hier gaat over een commerciële 'publi-reportage' waarin de minister optreedt als een overigens geslaagd model waarbij ze commerciële merken promoot. Achteraan in het

blad staat er voor de nietsvermoedende lezer die het niet zou hebben begrepen, alle informatie over de betrokken winkels en winkelketens waar de mooie pakjes die de minister showt, te koop zijn.

De voorzitter: Mijnheer Dewinter, u hebt nog 20 seconden om uw vraag te stellen.

De heer Filip Dewinter: Ik lees in de omzendbrief ter zake die de regering eertijds, onder meer naar aanleiding van de kwestie van mevrouw Vogels en haar Volvo, heeft opgesteld, dat ministers zich moeten houden aan een aantal deontologische onverenigbaarheden. Zo moeten ze onder meer tegenstrijdige belangen vermijden, mag de waardigheid van het ambt niet in het gedrang worden gebracht en mag de eigen onafhankelijkheid niet worden aangetast.

Mijnheer de minister-president, vindt u niet dat de betrokken minister hier de deontologische regels van uw eigen omzendbrief met voeten heeft getreden? In het verleden zijn diverse andere ministers op de vingers getikt voor soortgelijke initiatieven.

De voorzitter: Mijnheer Dewinter, ik sluit uw microfoon af. U had nog 10 seconden de tijd.

Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, niets in dit leven is me vreemd. We zijn bezig met de begroting, de uitdieping van de Westerschelde, General Motors en Opel, om maar enkele onderwerpen te noemen, en dus ook met Nina. Laten we ook de Oosterweelverbinding niet vergeten. Mijnheer Dewinter, niets in dit leven is me vreemd, dus ik zal ook op uw vraag een antwoord geven.

Om te beginnen ging het hier over een klassiek interview. Ik hoop dat u dat ook hebt gelezen. Aan dat interview, dat zeer interessant was en wat achtergrondinformatie geeft over het dagelijkse, praktische leven van minister Crevits, waren ook foto's toegevoegd. Zoals u zelf hebt onderstreept, en ik kan dat alleen maar beamen, waren dat heel mooie foto's. *(Gelach)*

U hebt het ook gehad over precedenten in het verleden. Er zijn tal van precedenten geweest, waarover toen geen commotie is geweest. Over één precedent is er commotie geweest, maar dat is heel lang geleden. Ik heb andere voorbeelden, van recentere datum, maar die zijn u waarschijnlijk ontgaan, of u hebt er dan niet dezelfde interesse voor gehad, maar dat is natuurlijk iets anders. Ik wil wel onderstrepen dat er ook andere, recentere precedenten zijn van politici die zich hebben laten kleden.

Voort wil ik onderstrepen dat er een verschil is tussen het ene en het andere. Als iemand zich uitdrukkelijk leent tot het maken van reclame, dan is dat natuurlijk een heel andere situatie dan als er sprake is van het plaatsen van foto's ter illustratie van een interview. U hebt gelijk: het gaat over foto's met verschillende outfits en accessoires van verschillende merken. Ik heb begrepen dat minister Crevits er niet van op de hoogte was dat daar ook uitdrukkelijk de naam van de merken en de prijs aan zou worden toegevoegd. *(Rumoer. Opmerkingen van de heer Jan Penris)*

Wacht, ik ben nog niet aan het einde van mijn antwoord. Mijnheer Penris, maak u geen zorgen. Mijn antwoord komt nu. Neen, ik lees niet af.

De voorzitter: Mijnheer de minister-president, wilt u alstublieft afsluiten? *(Gelach)*

Minister-president Kris Peeters: Zeer zeker.

Mijnheer de voorzitter, geachte leden, natuurlijk is het zo dat in het algemeen politici zich terughoudend moeten opstellen als er sprake is van het maken van reclame voor bepaalde kledingstukken of producten. De algemene regel, ook in de toekomst, moet zijn dat ministers – ik heb geen zeggenschap over parlementsmeden – dat met grote terughoudendheid moeten bekijken. Persoonlijk denk ik dat, gezien datgene wat we allemaal in het verleden hebben meegemaakt, daar voort met heel veel zorgvuldigheid mee zal worden omgesprongen. Bij dezen is het heel duidelijk dat het afdrukken van een foto van een minister waarbij merken en prijzen worden vermeld, in de toekomst niet meer zal gebeuren.

De voorzitter: Mijnheer de minister, ik wil u toch heel duidelijk uitnodigen om u aan de tijdsspanne te houden, ofwel sluit ik de microfoon af. Er is 2 minuten toegekend aan de heer Dewinter en 2 minuten aan u. Ik wil iedereen heel duidelijk oproepen zich daaraan te houden.

Minister-president Kris Peeters: Ik zal kort zijn.

De voorzitter: U zegt dat wel, maar ik vind dat de antwoorden een beetje ad rem mogen zijn.

De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de voorzitter, het antwoord van de ex-minister van Media verbaast me enigszins. Het weekblad Nina wordt gesponsord. Ik zou graag eens in de klerkast van de minister kijken. Bij dergelijke deals zijn er kortingen en worden de kledingstukken meegegeven. (*Rumoer*)

Misschien bij de minister niet, dat laat ik in het midden.

Mevrouw de minister, u hebt als minister kleding geshowd. Iedereen weet dat die prijzen worden vermeld. Wie weet wat we nog kunnen verwachten. Met de feestdagen is het meestal lingerie, misschien ook voor de mannen. (*Gelach bij LDD*)

Als u kleding en accessoires showt, zet u de deur open voor reclame en sponsoring. Ik verwacht binnenkort een minister in een autobus of een wagen van een bepaald merk.

Ik begrijp het allemaal niet goed. U zei dat er belangrijker zaken zijn, dat klopt. Ik heb gelezen dat de VRT moet besparen. Wel, misschien kunnen we ervoor zorgen dat u de kledinglijn voorstelt aan het begin van Villa Politica en dan ontvangt de VRT daarvoor de centen die u gaat besparen.

De voorzitter: Wat is uw punt, mijnheer Verstrepen?

De heer Jurgen Verstrepen: Ik verwacht van de minister-president een nog duidelijker richtlijn. U raakt er altijd makkelijk vanaf: het was de eerste keer, ze wisten dat niet, we bekeken dat niet ... Dan zal het toch wel de eerste keer zijn dat een minister een interview niet naleest in een blad als Nina. Met alle respect, daar raakt u niet mee weg.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Het spreekwoord zegt ‘over smaken en kleuren wordt niet geredetwist’. Dat komt uit het Latijn. Men heeft daar later nog aan toegevoegd: ‘en vrouwen’. Ik wil niet seksistisch zijn, het geldt ook voor mannen. Ik wil zeggen dat men van mening kan verschillen over de kwaliteit van de foto’s en wat men te zien kreeg. Ik heb al zeer diverse reacties gehoord van collega’s.

Ik maak me zorgen omdat dit een vreemd beeld geeft van de politiek. U zegt dat het een collectieve verantwoordelijkheid is van elke politicus, maar u zult het met me eens zijn dat ministers iets meer verantwoordelijkheid dragen dan anderen op dit gebied. Ministers worden geacht het algemeen belang te vertegenwoordigen. Het is de vraag of dat gebeurd is met die fotosessie.

Mijnheer de minister-president, moet u niet wat kordater zijn? Uw antwoord is nogal zalvend: het zal niet meer gebeuren. Wat moeten we daarvan verwachten? Komt er een bijkomende deontologische code? Of hebt u aan minister Crevits in een privégesprek gezegd dat dit absoluut geen goed idee is?

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Mijnheer de voorzitter, ik vind het jammer dat dit de openingsvraag is van dit parlementaire jaar. (*Rumoer bij het Vlaams Belang. Applaus*)

We hebben wel andere zaken te doen.

Het is niet de eerste keer dat de minister-president zegt dat mensen hier in dit halfroond zich daaraan bezondigen. Op zich vind ik dat niet zo erg. Ik kan zo wel vijf parlementsleden opsommen die al in een tijdschrift hebben gestaan met modekledij. Er zijn parlementsleden die een bedrijf hebben. Mogen zij dan ook geen reclame meer maken voor hun eigen zaak? (*Rumoer bij het Vlaams Belang*)

Mogen parlementsleden of ministers die gaan basketten of De Gordel rijden of judoën ook niet meer met reclame op hun T-shirt rondlopen en daarmee verschijnen in het journaal? Er is een groot verschil tussen betaalde reclame en een interview met foto's. Men weet niet altijd vooraf of daar reclame bij komt. We moeten in eigen boezem kijken en dit met gezond verstand benaderen.

De voorzitter: De heer Vanvelthoven heeft het woord.

De heer Peter Vanvelthoven: Op dit moment wordt de bevolking geconfronteerd met zware problemen zoals werkloosheid. En de heer Dewinter slaagt er perfect in de verkleutering van dit parlement in de verf te zetten. (*Opmerkingen*)

U maakt er een lachertje van. Het is het Vlaams Parlement onwaardig dat zulke thema's hier aan bod komen. (*Rumoer bij het Vlaams Belang. Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, ik denk dat ik heel duidelijk ben geweest. Ik heb andere voorbeelden, ik wil ze niet noemen, maar een collega van de federale regering, minister Turtelboom, en ook de heer De Gucht maken reclame. (*Rumoer*)

Ik kan u dat bezorgen, maar ik wil dat niveau... (*Rumoer*) Ik zal u dat subiet geven.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer Dewinter, wat mij betreft, is het zo dat deze Vlaamse Regering en deze ministers zich niet laten verleiden om met kledij met merken en prijzen ernaast, dergelijke interviews te geven. Dat is een duidelijke afspraak. Ik ga ervan uit dat dit niet allemaal nog eens in omzendbrieven moet worden gezet, mijnheer Gatz, u weet wel: de administratieve rompslomp. Wat mij betreft is deze zaak gesloten.

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer Vanvelthoven, mag ik er toch even op wijzen dat u verkeerdelijk op mij schiet en dat u mij verkeerdelijk verwijt aan verkleutering te doen, want niet ik sta met een hoge hoed, verkleed als tovenaars of als leerling-tovenaar op de voorpagina van dit blad, ik ben niet degene die me kledij van dure merken laat aanmeten in dit blad, ik ben niet degene die de pakjes van Dolce & Gabbana en de armbanden van Twice as Nice promoot in dit blad, dat doet deze minister! Als er dus iemand van verkleutering moet worden beschuldigd, dan zijn het de ministers die zich tot dit soort dingen laten verleiden, niet de parlementsleden die deze zaken aanklagen! Mag ik erop wijzen dat ik heb gelezen in een Belgisch bericht dat zelfs de voorzitter van dit parlement eveneens zijn bedenkingen bij dit alles heeft.

Mag ik misschien de CD&V-fractie wijzen op een vraag naar aanleiding van het Volvo-Vogelsincident? De heer Caluwé, die toen in de oppositie zat, zei toen, – u zult het niet graag horen, mijnheer Verstreken, het is van voor uw tijd, dat weet ik – ik citeer: “Een minister maakt nu ook effectief reclame voor een bepaald automerk. Om het met de woorden van de ‘founding father’ van de groene beweging, Versteyleen, te zeggen: mevrouw Vogels is gewoon te ver gegaan. We doen een beroep op u, mijnheer de minister-president, om de politieke geloofwaardigheid te herstellen, want die is in het gedrang gebracht door de betrokken minister. We willen dat u minister Vogels publiekelijk, in het parlement een blaam geeft!” Dat zei CD&V toen. Allemaal verkleutering, ik weet het wel, maar het was toch maar een CD&V'er die het gezegd heeft! Hij zei: “Ik hoop dat we nu alles gezien hebben, en dat niet bij een volgende stunt een of andere minister uit de kleren gaat.” Dat zijn niet mijn woorden, mijnheer Verstreken, maar die van uw eigen partijgenoot, van de heer Caluwé.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, als we ‘sérieux’ willen in dit parlement, als u aandacht wilt voor uw begroting, als we echt bezig willen zijn met de problemen die in Vlaanderen aan de orde zijn, crisis, werkloosheid en erger, zorgt u er dan voor dat uw eigen ministers zich niet inlaten met dit soort van commerciële publiereportages, dat ze zich niet te buiten gaan als model voor allerlei dure kledingmerken en zich niet verkleden als ‘piekenzot’ op de voorpagina van populaire magazines in Vlaanderen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Watteeuw tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de plannen voor een nieuwe kerncentrale in het Nederlandse Borssele en de communicatie hieromtrent met Vlaanderen

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, het Nederlandse nutsbedrijf Delta heeft plannen om een tweede, en zelfs een derde, kerncentrale te bouwen in het Zeeuws-Vlaamse Borssele. Daartoe werd een startnotitie ingediend, dat is de eerste stap in de procedure en daar wordt nu een openbaar onderzoek over gevoerd. Het is heel opvallend dat heel weinig mensen iets van dat openbaar onderzoek afweten: er werd heel weinig over gecommuniceerd. Vanavond is er een infovergadering in Sint-Laureins en eigenlijk zijn er heel weinig inwoners van de grensgemeenten die daar vanaf weten.

En dat is een spijtige zaak, want de gevolgen van zo'n project zijn niet onbelangrijk. Als je de startnotitie doorneemt, kun je je in elk geval een aantal vragen stellen. Het gebruik van koelwater uit de zee zou bijvoorbeeld nogal wat effecten hebben op de ecologie van de Westerschelde. En waar zal het afval worden geborgen? Het afval moet ook worden opgewerkt. Daartoe zijn er een aantal transporten nodig. Normaal gezien zouden die transporten passeren door Oost-Vlaanderen en door Gent. Dat zijn allemaal zaken die de inwoners moeten weten, maar daarover is nu niet gecommuniceerd.

Als we uitgaan van goed nabuurschap met Nederland, zou men u toch op zijn minst op de hoogte moeten brengen van de plannen, en u er zelfs bij betrekken. Op die manier zou u de bewoners kunnen informeren en een standpunt innemen ten aanzien van de bouw van die kerncentrales.

Bent u op de hoogte gesteld van die plannen? Bent u betrokken bij de verdere uitwerking?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Het antwoord is ‘ja’. Dit is inderdaad een belangrijk dossier, mijnheer Watteeuw. Zoals u zelf al aanhaalde, wordt er in een aantal Oost-Vlaamse gemeenten vanavond of eerstdaags een voorlichting gegeven door de dienst MER, in samenwerking met het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle.

De MER-cel is op 16 juli in kennis gesteld van een startnota, en er werd die mensen ook gevraagd om daar advies over te geven. Over dat advies kan nog verder worden gediscussieerd met minister van Leefmilieu Schauvliege. De MER-cel heeft een advies overgemaakt waarin een aantal aspecten zijn opgenomen, zoals de mogelijkheid om andere vormen van energie-opwekking te gebruiken. Ook over het locatieonderzoek zijn opmerkingen geformuleerd.

Ik ga ervan uit dat de burgers nu worden geïnformeerd en dat de bevoegde minister het dossier van zeer nabij zal volgen. Mocht u meer tekst en uitleg nodig hebben over het advies van de MER-cel, dan kan dat ook in de bevoegde commissie worden gegeven.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteuw: Mijnheer de minister-president, ik had graag nog van u gehoord in hoeverre u nog inspanningen zult doen om de bewoners van de grensgemeenten te informeren. Het openbare onderzoek loopt af op 16 oktober. Het is belangrijk dat mensen daar zelf een standpunt over kunnen innemen en dat kenbaar kunnen maken. Het is belangrijk dat dat nog gebeurt, buiten de infovergaderingen om.

Kunt u mij iets meer vertellen over het standpunt dat de Vlaamse Regering zal innemen ten aanzien van deze plannen? U verwijst naar hernieuwbare energie, maar hebt u ook bezwaar tegen de kerncentrale?

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Ik ben een grote voorstander van kernenergie, en ik hoop dat we daar in de Commissie voor Woonbeleid, Stedenbeleid en Energie de komende vijf jaar een volwassen debat over kunnen voeren. Maar in dit dossier ben ik het voor één keer eens met de collega van Groen!: een kerncentrale is natuurlijk niet milieuvrijblijvend. De heer Watteuw heeft al gesproken over mogelijke opwarmingseffecten van de hoge zee en de rivier toen hij het had over de bijkomende centrale.

Mijnheer de minister-president, het debat met Nederland, over een aantal milieuaspecten in onze Scheldedelta, is open. Wij zijn vragende partij in een aantal dossiers, maar de Nederlanders zijn dat ook. In dit dossier zijn zij eveneens vragende partij. Ik hoop dat we dit nieuwe aspect mee kunnen nemen in het diplomatieke overleg over de hele Scheldedelta.

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Collega's, we vernemen inderdaad dat Nederland sinds enkele weken vragende partij is voor een nieuwe kerncentrale op amper dertig kilometer van Vlaamse steden. Vlaanderen is sinds 1997, ondertussen al twaalf jaar, vragende partij voor de derde Scheldeverdieping. Mijnheer de minister-president, in welke mate wordt deze vraag van de Nederlanders nu meegenomen in de diplomatieke onderhandelingen over het dossier van de Scheldeverdieping, die momenteel toch – laten we het voorzichtig uitdrukken – in het slop geraakt zijn?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw De Ridder, we zullen kijken wat 9 oktober zal brengen voor de uitdieping van de Westerschelde en de verdragen daarbij. Daar is minister Crevits intensief mee bezig.

Ik zal kijken of er nog bijkomende informatierondes nodig zijn in afspraak met minister Schauvliege en de andere bevoegde collega's. Op basis van de Nederlandse wet milieubeheer artikel 7.14 is de wettelijke adviseur zowel de MER-cel als dat Agentschap voor Nucleaire Controle. Zij hebben een advies gegeven. We zullen nu kijken of we nog verdere stappen moeten zetten. De Vlaamse Regering 'as such' is daar op dit moment niet door gevat, enkel de twee instellingen die ik net heb genoemd. Ook dat wordt verder bekeken.

Laat ons rustig kijken naar de relatie met andere dossiers met Nederland. Een kerncentrale aan de grens stelt heel wat uitdagingen en is enkel mogelijk in een goed nabuurschap, los van de positie over kernenergie, mijnheer Watteuw.

De voorzitter: De heer Watteuw heeft het woord.

De heer Filip Watteuw: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. U geeft aan dat informatie belangrijk is. Kernenergie is geen energiebron van de toekomst. Er zijn veel te veel nadelen aan verbonden. Het is opvallend dat landen kerncentrales altijd aan de grens van hun grondgebied bouwen en nooit in het centrum. Het is maar één aspect dat aantoonde dat dit geen goede energiebron is.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de uitreiking van attesten van werkbereidheid aan mensen zonder papieren door de VDAB in het kader van de federale regularisatieprocedure

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister, met een rondschrijven van 16 september heeft de VDAB aan zijn werkwinkels en kantoren laten weten dat er op eenvoudig verzoek aan iedereen die daarom vraagt, zonder verder onderzoek, noch naar de identiteit van de betrokkene, noch naar de eventuele werkbereidheid, een attest van werkbereidheid moet worden afgeleverd. Zo'n attest van werkbereidheid is een nieuw iets dat in het leven is geroepen naar aanleiding van deze regularisatieprocedure. Werkbereidheid is een van de criteria in het kader van de regularisatie.

Ik heb – als ik goed geïnformeerd ben – samen met nogal wat werknemers van de VDAB daarmee enkele problemen. Werknemers van de VDAB worden dus op simpele vraag zonder verder onderzoek geacht om dergelijke attesten af te leveren. De betrokkenen zijn illegaal in ons land. Het is nog maar zeer de vraag of de VDAB daarmee de wet niet overtreedt, want het faciliteren en helpen van illegalen is een overtreding van de wet. Maar goed, dat aspect laat ik even buiten beschouwing.

Er wordt geen identiteit gecontroleerd en er wordt ook niet nagegaan in hoeverre er werkwiligheid is. Wie zich komt aanmelden en zo'n attest vraagt, krijgt het. Punt aan de lijn. Het is een zeer merkwaardige procedure, temeer daar we vaststellen dat de procedures voor werklozen en aanverwanten terecht veel strenger zijn. Er is geen enkele zekerheid dat de betrokkene die zo'n attest krijgt in de toekomst enige werkwiligheid aan de dag zal leggen. Hij hoeft daarover geen enkele verklaring af te leggen of een intentie in die richting uit te drukken.

Het is niet meer dan een papier dat aan een dossier wordt toegevoegd.

Ik rond af. Ik had van u verwacht dat u, als zelfverklaarde tegenstander van de regularisatie van illegalen, iets minder soepel zou zijn. Mijn vragen aan u zijn deze. Is dit wettelijk? Is dit geen overtreding van de bestaande wetgeving die illegaliteit strafbaar stelt? Waarom zijn er geen duidelijkere criteria? Waarom wordt geen echte intentieverklaring geëist waarbij de betrokkene ook daadwerkelijk wordt verplicht in de toekomst werkbereidheid te tonen? Waarom wordt geen onderzoek naar de identiteit ingesteld? Waarom wordt geen onderzoek naar de werkbereidheid in het verleden ingesteld? Dat laatste natuurlijk in de mate dat dit kan, want het gaat over illegalen.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Dewinter, het is duidelijk dat u het enkel heeft over de werkbereidheid in het kader van de duurzame lokale verankering. Die werkbereidheid is een van de criteria die op federaal niveau zijn bepaald als indicator van duurzame lokale verankering, naast het hebben van kinderen op school en het aantal jaren dat men hier al aanwezig is. Werkbereidheid is een criterium dat tot de Vlaamse verantwoordelijkheden behoort. Ik heb dus aan mijn federale collega's laten weten dat wij dit zelf wensen te onderzoeken. Daarvoor baseren we ons op de bestaande reglementering over werkbereidheid bij Vlamingen. Als de intentie tot werken wordt geuit, dan volstaat dat om werkbereidheid vast te stellen.

Het gaat over illegalen die niet als werkzoekenden kunnen worden ingeschreven. Zodra het federale niveau hen legaliseert, komen zij in aanmerking om als werkzoekende te worden ingeschreven. Onze procedure is wettelijk in orde.

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister, u bent geen federaal minister, maar een Vlaams minister. Uw partij behoort niet eens tot de federale meerderheid. Waarom u zoveel soepelheid – of moet ik zeggen: lijdzaamheid – tegenover de federale overheid aan de dag legt, is mij een groot raadsel. Dit lijkt Absurdistan wel: een illegaal wendt zich tot de VDAB en verkrijgt op eenvoudig verzoek dit attest. Aan iedereen die erom vraagt, moet het attest van werkbereidheid worden uitgereikt, zo staat in de omzendbrief. Nadien verdwijnt die man in de natuur. Waar zijn we in hemelsnaam mee bezig?

Ik verwacht dat u, als Vlaams minister, ostentatief aan de federale overheid laat weten dat de VDAB zich niet op het gladde ijs van de onwettelijkheid wenst te begeven en dit soort van surrealistische attesten niet wil afleveren. Dat zou een veel duidelijker, krachtiger houding zijn, en dat zou ik van een N-VA-minister durven verwachten.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik kan enkel herhalen dat het om een intentieverklaring gaat. Als iemand zegt dat hij of zij wil werken, dan kunnen we enkel vaststellen dat de intentie er is. Ik wil er verder duidelijk op wijzen dat dit slechts een klein onderdeel is van wat het federale niveau als voorwaarden heeft bepaald. Wat wij doen, is een bewijs afleveren dat men de intentie tot werken heeft. Meer kunnen we niet doen.

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Het is juist dat het om een intentieverklaring gaat. U zegt dat het maar een onderdeelje van de procedure is. Maar het is wel een van de weinige onderdeeljes waar de Vlaamse Regering het verschil had kunnen maken en u, als minister, had kunnen laten blijken dat Vlaanderen – en dat geldt zeker voor uw partij – het met de regularisatie van illegalen en de soms toch merkwaardige procedure die daarmee gepaard gaat, niet eens is. Maar u slaagt er niet in om zelfs inzake dat kleine onderdeelje niet meer te zijn dan de ambtenaar die slaafs uitvoert wat de federale overheid beveelt. Ik had meer karakter en ruggraat van u als N-VA-minister verwacht. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Van Malderen tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de steeds langer wordende wachttijden voor bijscholingen bij de VDAB

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, er is in dit parlement al heel wat gediscussieerd over Opel Antwerpen, en terecht. In de maanden juli en augustus zijn er 3.000 werklozen bijgekomen. Dat is meer dan het equivalent van Opel Antwerpen. Op jaarbasis betekent dit dat er 40.000 werklozen zijn bijgekomen, of het equivalent van 20 autofabrieken.

Dat heeft een invloed op de capaciteit van de VDAB om opleidingen te organiseren. 20 procent meer werklozen betekent ook dat je 18 procent meer vragen krijgt van mensen die een opleiding willen volgen. Afgelopen weekend stond in nogal wat kranten het bericht dat die wachttijden problematisch oplopen. Iemand die een opleiding tot autobuschauffeur wil volgen, zou nu gemiddeld 71 dagen moeten wachten. Dat betekent dat er ook heel wat langere wachttijden zijn dan dat. Een kandidaat-heftruckchauffeur moet bijvoorbeeld 99 dagen wachten. Dat is aberrant. Op het moment dat er enerzijds mensen zijn die de handen uit de mouwen willen steken, die hun competenties willen ontwikkelen, en dat er anderzijds 36.000 vacatures niet ingevuld geraken, kan de overheid geen gepast niveau aanbieden om die mensen

snel aan de slag te helpen. Die mensen moeten drie maanden met de duimen draaien voor ze een opleiding kunnen volgen.

Mijnheer de minister, wat is de juiste impact van de stijgende werkloosheid op de capaciteit van de VDAB om opleidingen aan te bieden? Hoe reageert u daarop? Hoe denkt u dit probleem te kunnen aanpakken?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: In de raad van bestuur van de VDAB werd op 16 september beslist dat er op basis van een nota die de benodigde capaciteit in kaart heeft gebracht, een aantal extra opleidingen komen – ik geloof een elftal verspreid over het land – onder meer voor de knelpuntberoepen heftruckchauffeur en verpleegkundige. Dit wordt georganiseerd door externen. Daarnaast is er een uitbesteding die goed is voor 500.000 euro die was gereserveerd, en zal worden benut om die extra opleidingen te organiseren. Zo zullen de wachttijden worden verkort.

Bovendien is de afspraak gemaakt binnen de raad van bestuur van de VDAB om dit regelmatig opnieuw te bekijken en zo in te spelen op de noden van de arbeidsmarkt.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: In het antwoord van de minister noteer ik dat er bijkomend wordt geïnvesteerd. Dat is een goede zaak.

Mijnheer de minister, ik vraag me wel af in hoeverre die elf bijkomende opleidingen in verhouding staan tot het stijgend aantal werklozen, en vooral in het licht van de prognose die de minister-president heeft gemaakt. Hij had het over een stijging van het aantal werklozen tot 270.000, nog eens 50.000 erbij. In hoeverre bent u bereid dit dossier op de agenda van de aangekondigde werkgelegenheidsconferentie in het najaar te plaatsen, zodat we structureel kunnen ingrijpen?

We zitten nu in een conjuncturele crisis, maar dat zal niet beletten dat de structurele problemen van de arbeidsmarkt blijven bestaan. We zullen de paradox van werkzoekenden enerzijds en niet ingevulde vacatures anderzijds moeten blijven aanpakken.

De voorzitter: De heer Vanden Bussche heeft het woord.

De heer Marcus Vanden Bussche: Als de VDAB zou worden ontslagen van het afleveren van de absurde attesten van werkbaarheid, dan zou er meer tijd vrijkomen voor bijscholing. Dat is een besparingstip.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik veronderstel dat dit laatste niet echt een vraag was, maar een vaststelling.

Ik denk dat het vooral gaat over de verhouding met de toekomst. Dat is juist de reden waarom we het probleem regelmatig binnen de raad van bestuur van de VDAB zullen bekijken. We zullen telkens opnieuw klaarstaan om de wachttijden voor de opleidingen waar het meeste vraag naar is, te verkorten. We zullen ervoor zorgen dat daarop wordt ingespeeld.

Mijnheer Van Malderen, u vroeg ook naar de werkgelegenheidsconferentie. De Vlaamse Regering heeft de sociale partners gevraagd om ideeën op papier te zetten over de maatregelen die ze nuttig vinden, zowel in crisistijd als erna. Daarover zullen we met de sociale partners in dialoog treden om de belangrijkste en beste voorstellen eruit te halen. Zo zullen we de vragen die u hebt gesteld, kunnen beantwoorden, samen met de VDAB.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Ik wil nog eens wijzen op het belang van een soepel draaiende arbeidsmarkt. We hebben allemaal de mond vol van de crisis, en terecht. Een van de voor-

waarden om die crisis mee op te lossen is het invullen van de vacatures die vandaag openstaan. Ik verwacht van u een proactieve houding naar aanleiding van die werkgelegenheidsconferentie, om niet alleen de vraag maar ook de middelen op tafel te leggen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Caron tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het voorstel tot kapitaalsverhoging van de Gemeentelijke Holding

ACTUELE VRAAG van de heer Sas van Rouveroij tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het voorstel tot kapitaalsverhoging van de Gemeentelijke Holding

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren van de regering, collega's, wat zou u doen indien een verkoper u een spaarboekje met 13 percent interest zou aanbieden? Een halve minuut later voegt die verkoper er wel aan toe dat het geld op uw andere spaarrekeningen sterk zal dalen of zelfs helemaal zal verdwijnen.

Sorry voor mijn nogal atypische inleiding, maar dit is wat er gebeurt met de zoektocht van de Gemeentelijke Holding om haar eigen kapitaalstructuren te versterken. Zij wil 250 en liefst 500 miljoen euro ophalen bij de gemeenten. Ze doet dat door een dividend te beloven van 13 percent op dat ingebrachte kapitaal, weliswaar over tien jaar en eventueel langer indien het rendement lager zou zijn. Daar wordt nog eens bij verteld dat de gewone aandelen wellicht aan dividend zullen verliezen wanneer dat al niet volledig verdwijnt. Een gemeente kan bijna niet anders dan intekenen.

Fundamenteel kan men daar echter de volgende vraag bij stellen. Is het de rol van de gemeente om een referentieaandeelhouder te zijn van een grootbank terwijl zij zelf, om geld te lenen, de kapitaalmarkt moet bevragen in het kader van de wet op de overheidsopdrachten waarbij de concurrentie moet spelen? Nemen gemeenten hierin geen onverantwoorde risico's met betrekking tot het beleggen van hun eigen reserves, ook gelet op hun eigen financiële noden? Gisteravond ging het nog over de problematiek van de pensioenen bij de gemeentebesturen.

De vraag is nu of deze werkwijze aanvaardbaar is met het oog op de financiële evolutie.

De voorzitter: De heer van Rouveroij heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroij: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik ben twintig jaar schepen van de stad Gent – vanavond hef ik de cumul op. Van die twintig jaar ben ik zes jaar schepen van Financiën geweest. Mij is altijd gezegd dat het voor een gemeentebestuur niet toegelaten is om te investeren in risicodragend kapitaal. Ik heb me daar altijd aan gehouden, niet omdat ik zo gezagsgetrouw ben maar omdat ik dat altijd een verstandige regel vond.

Overmorgen roept de Gemeentelijke Holding de gemeentebesturen samen op een algemene vergadering en een buitengewone algemene vergadering met het oog op het verhogen van het kapitaal tot 500 miljoen euro. Dat lijkt me een terechte en begrijpelijke vraag vanuit de Gemeentelijke Holding. Vanuit het standpunt van de gemeenten kan men zich daar wel vragen bij stellen.

Mijnheer de minister, ik wil u vragen om in uw antwoord rekening te houden met drie parameters. Ten eerste, wat is de rechtsgrond op basis waarvan de gemeentebesturen dit kunnen doen? Wanneer het gaat over energie, dan hebben we het programmadecreet van 1993, maar

dat kan in dezen niet worden ingeroepen. Wanneer we het KB van 1860 inroepen, dan is de vraag of dit wel de juiste juridische sleutel is.

Ten tweede worden de certificaten ingebracht. Dat betekent dat in hoofde van de gemeentebesturen de verhandelbaarheid verdwijnt. Is dat een probleem?

Ten derde gaat het over preferente aandelen. Wanneer men die creëert met een opbrengst van 13 percent, is de vraag in welke mate de gewone aandeelhouder in de komende jaren – temeer omdat die preferente opbrengsten voor tien dividendjaren worden gegarandeerd – nog iets mag verwachten, en of er geen sprake is van een ongehoorde druk op de wilsvrijheid van de gemeentebesturen.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, collega's, de vragen zijn zeer pertinent. Men kan die echter niet beantwoorden zonder te kijken naar de voorgeschiedenis.

U weet allemaal dat het Gemeentekrediet gestart is als een fonds dat leningen verstrekte aan de gemeenten. Het is vervolgens een bank geworden van en voor de lokale besturen. Uiteindelijk is het opgegaan in de internationale beursgenoteerde bank Dexia. Daarin zijn diezelfde lokale besturen op dit ogenblik nog altijd vertegenwoordigd via de gemeentelijke holding voor een goede 14 percent van de aandelen.

Dexia is tijdens de wereldwijde financiële crisis in woelig vaarwater gekomen, en moest een herkapitalisatie krijgen. Er zijn diverse operaties doorgevoerd. Er werd tevens aangeklopt bij de aandeelhouders, en dus ook bij de Gemeentelijke Holding. Die Gemeentelijke Holding heeft gezorgd voor een kapitaalversterking van Dexia via een lening, gewaarborgd door Dexia-aandelen. Die aandelen daalden in waarde, waardoor er problemen ontstonden met die inbreng. De Gemeentelijke Holding is gaan aankloppen bij de overheden in dit land: Vlaanderen, België, andere gewestelijke overheden. Die zijn bijgesprongen. De waarborg werd gegeven, op voorwaarde dat de Gemeentelijke Holding zich herkapitaliseert. Dat is wat nu gebeurt.

De waarborgen voor de Gemeentelijke Holding lopen ten einde. Voor Vlaanderen is dat op het einde van het jaar, voor de andere overheden eind september, hoewel er blijkbaar sprake is van een verlenging. Terecht wordt gesteld dat een herkapitalisatie noodzakelijk is. Daarvoor werd een hele constructie uitgewerkt.

Ik begrijp dat een aantal gemeenten vragen hebben inzake de certificaten, de gewone dividenden versus het gewaarborgde dividend voor degenen die inschrijven op de kapitaalverhoging. U stelt dat de gemeenten de arm wordt omgewrongen. Ik wijs er toch op dat de Gemeentelijke Holding van de gemeenten is: zij zijn de aandeelhouders. Ze nemen volledig autonoom die beslissing. Ik ben dan ook niet van plan ze bij de hand te nemen en te zeggen wat ze moeten doen of laten. Het regeerakkoord is heel duidelijk op het vlak van de gemeentelijke autonomie, de subsidiariteit. De Gemeentelijke Holding is een nv. Ik oefen daar absoluut geen toezicht op uit. U kunt daar vragen bij stellen. Ik heb ook begrip bij de vragen die leven bij de gemeenten.

Mijnheer van Rouveroij, u vraagt wat de rechtsgrond is. Ik ben van mening dat we dat debat op een later moment moeten voeren. Ik begrijp heel goed de teneur van uw vragen. Daarom heb ik geschetst waar die gemeentelijke holding en het Gemeentekrediet vandaan komen en waar we nu staan. De rechtsgrond is het gemeentelijke belang. Gemeenten kunnen investeren in nutsmaatschappijen, -voorzieningen en dergelijke meer. Aanvankelijk ging het om een bank van en voor de gemeenten. Nu is het een beursgenoteerde bank. Gaan we nu, in volle crisis en op het moment dat het gemeentelijke belang ook eist dat die holding geherkapitaliseerd wordt, dat er maatregelen worden genomen, waar enorm veel gemeentelijke financiën van afhangen, dat debat voeren? Dat zou niet wijs zijn.

Er is een voorgeschiedenis van de negentiende eeuw tot nu. Aan de evolutie is nooit een halt toegeroepen. Alle overheden waren het er ooit mee eens. Meer nog, als voorwaarde voor de waarborgverlening werd gesteld dat er geherkapitaliseerd moest worden. We hebben dus te maken met een moeilijke situatie. Ik wil gerust dat debat voeren. Ik ben echter van mening dat we eerst die crisis voorbij moeten laten gaan vooraleer dat fundamenteel debat te voeren. Is dat compatibel met het Gemeentedecreet? Want daar komen uw vragen uiteindelijk op neer. Men kan daar vragen over stellen. Vanuit het oogpunt van het algemeen belang, en niet het minst dat van de gemeenten, de gemeentelijke financiën en dergelijke meer, is het beter die fundamentele vragen niet nu te stellen. Laten we hopen dat die herkapitalisatie kan gebeuren, dat Dexia uit dat slechte vaarwater geraakt. Na verloop van tijd kunnen die vragen dan worden gesteld.

Bij de ingediende vraag ging het ook over de verenigbaarheid inzake mededinging. Mijn diensten zeggen dat er geen probleem is. Dexia kan mededingen naar overheidsopdrachten van de lokale besturen, net zoals de andere banken. De voorwaarde is wel dat dat transparant gebeurt, dat ze gelijk worden behandeld, dat er geen voorkennis is en dergelijke meer.

De voorzitter: Ik merk hier wat non-verbale communicatie. Omdat er twee vraagstellers zijn, heeft de minister recht op vier minuten om te antwoorden. Ik denk dat we het Reglement moeten aanpassen zodat de minister maar twee minuten krijgt. Hij mag ook geen nota's gebruiken. Daar zullen we het later nog wel eens over hebben.

De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer de minister, ik ben blij dat u in ieder geval op termijn het fundamentele debat wilt voeren. Ik begrijp dat u, gelet op de situatie, daar vandaag niet op ingaat, maar we zullen dat debat wel moeten voeren. De constructie is niet meer wat ze was. Het is niet meer de bank van de gemeenten die 'selfsufficient' voor zichzelf in een financiering moet voorzien. U kunt zich toch fundamenteel de vraag stellen in welke mate wij met de financiële middelen van de belastingbetaler mee gaan financieren of waarborgen bieden voor een grootbank die op de beurs genoteerd staat. Dat is toch niet een kerntaak van lokale besturen en daar moet de burger morgen toch niet de prijs voor betalen.

De voorzitter: De heer van Rouveroj heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroj: Mijnheer de minister, uw antwoord bevredigt deels: daar waar u duidelijk stelt dat het wordt overgelaten aan de appreciatie van de gemeenten en steden om al dan niet goed te keuren en vervolgens al dan niet in te stappen. Dat zijn twee verschillende beslissingen. Dat is ook het standpunt van Open Vld. Elk bestuur zal, in functie van zijn mogelijkheden, al dan niet beslissen om daarop in te gaan. Maar er is een probleem waar u zegt dat met betrekking tot de rechtsgrond het debat ten gronde wordt uitgesteld. Wij moeten één ding absoluut vermijden: dat de steden en gemeenten in een contentieux van klachten terechtkomen. Als de rechtsgrond vandaag niet duidelijk is, kunnen de ontvangers geen visum geven of moeten ze alle 308 op zoek naar een rechtsgrond. Je krijgt dan een divergentie van argumenten, met als gevolg dat deze of gene partij klachten indient en dat al die steden en gemeenten dan via de gouverneur uiteindelijk toch naar u worden geloodst, en dan wordt u toch geconfronteerd met een keuze. Maak vandaag die keuze inzake de rechtsgrond. Dat is goed voor de rechtszekerheid en dat is goed voor het dossier.

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, er zijn binnen elke partij believers en non-believers. Men steunt blijkbaar op een wet of een koninklijk besluit van 1860. Het eerste schrijven dat wij hebben ontvangen, was blijkbaar rechtstreeks uit het Frans vertaald. De Nederlandstalige versie bevatte een heel eigenaardige interpretatie.

Mijnheer Caron, ik zei het al: als wij 13 percent willen krijgen, moeten wij in België teruggaan tot de hyperinflatie van het begin van de jaren tachtig. Wij kunnen dat vandaag alleen

als wij ons kapitaal beleggen in Congo of in een gelijkaardig land. Wij hebben vandaag als lokale besturen weinig keuze. Wij staan nu eenmaal voor fundamentele problemen. Maar, mijnheer de minister, als de kapitaalmarkten zullen genormaliseerd zijn – en dat zullen ze –, dan moeten wij toch eens in het parlement en op andere plaatsen een diepgaande discussie voeren over onze participaties in risicodragend kapitaal.

De voorzitter: Mijnheer Verfaillie, dat is een goede suggestie voor de commissie voor Binnenlands Bestuur. De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Zoals de vorige sprekers hebben aangehaald, zullen de gemeenten, door dit te doen, hun aandeel in risicokapitaal verhogen. Dat kunnen we toch niet doen? We kunnen vandaag de gemeenten toch niet vragen om in te stappen in risicokapitaal? Met de vereenvoudiging die we voorhebben en met de inkomstenstromen die we willen kanaliseren, moeten de gemeenten nu net efficiënt met hun middelen omgaan en minder risico's nemen. Zij hebben al bepaalde aandelen. Men kan zich de vraag stellen of ze wat ze nu in Publigas hebben, niet moeten inbrengen in de Gemeentelijke Holding, waardoor ze geen cash out moeten doen en op dezelfde manier toch de Gemeentelijke Holding versterken.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mijnheer de voorzitter, ik ben te veel gemeentenaar om in de autonomie van de gemeenten te willen ingrijpen. De lokale besturen zijn daartoe bevoegd. Het zijn de lokale gemeenteraden die moeten zeggen wat kan en wat niet kan. Toch kan het geen kwaad dat hogere overheden af en toe sommige gemeenten eens op hun verantwoordelijkheid wijzen. Een gemeente moet bestuurd worden zoals een goede huisvader zijn huishouden bestuurt. U schrijft richtlijnen over 1001 dingen. Misschien kunt u de gemeenten er ook eens op wijzen dat het een goede huisvader niet betaamt om in dit soort risicovolle instellingen mee in te stappen.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Dat laatste zal ik nu niet doen, mijnheer de voorzitter. Ik heb dat al duidelijk gemaakt. Ik ben vragende partij voor het debat dat de heer van Rouveroiy aankaart. De heer Verfaillie stelt voor om daarover in de commissie voor Binnenlands Bestuur te spreken. Er zijn hier pro's en contra's. Ik zeg alleen dat het tot nu toe minstens stilzwijgend geacht werd van gemeentelijk belang te zijn dat al die gemeenten eerst in het Gemeentekrediet participeerden en vervolgens in de Gemeentelijke Holding.

Tot de komst van de crisis is dat nooit in vraag gesteld. De vraag is of dit van gemeentelijk belang is. We kunnen beslissen daar niet aan mee te doen, die holding eventueel te laten kapseizen en geen kapitaal te verstrekken. Mijns inziens, zou dit het gemeentelijk belang niet dienen. Dit zou voor tal van steden en gemeenten nefaste gevolgen hebben.

Ik ben niet van plan de steden en gemeenten nu bij de hand te nemen. Ze moeten autonoom een beslissing nemen. We moeten wel eens een fundamenteel debat voeren. Ik ben van mening dat het niet verstandig zou zijn dit hic et nunc, in het midden van een financiële crisis, te doen. De situatie is immers nog niet uitgeklaard. We hadden dit debat een paar jaar geleden kunnen voeren. Misschien kunnen we het binnen afzienbare tijd voeren. Ik ben in elk geval vragende partij. Ik begrijp goed waarom een aantal fundamentele vragen worden gesteld, maar ik vind enkel dat het niet verstandig zou zijn dit nu te doen.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik hoop dat de gemeentebesturen zelf een goede keuze zullen maken. Ze moeten beslissen of ze hier al dan niet instappen.

Het moet me wel van het hart dat ik merk dat dit agendapunt er in bepaalde gemeenten snel wordt doorgejaagd. Ik stel me soms vragen bij het democratisch gehalte van dergelijke beslissingen en van dergelijke processen: het gaat hier immers om veel geld.

De voorzitter: De heer van Rouveroij heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroij: Indien een schip zich op volle zee bevindt, boort men geen gaatje in de kiel. Dit geldt zeker als het schip zich in woelig water bevindt. Dit doet voor de Open Vld niets af aan de vraag of we het schip niet dringend naar een veilige haven moeten sturen. Die vraag moet vandaag niet worden beantwoord. In die veilige haven kunnen gemeentebesturen van het schip stappen. Ik denk niet dat we met belastinggeld rechtstreeks of onrechtstreeks in risicodragend kapitaal mogen participeren.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Dat is de fundamentele vraag.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Ward Kennes tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het wettelijke kader van de volksraadpleging betreffende de Oosterweelverbinding in Antwerpen

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Mijnheer de voorzitter, met het oog op 18 oktober 2009 zijn vele ogen op Antwerpen gericht. Het college van burgemeester en schepenen moet een niet-bindend advies over een bij de Vlaamse Regering ingediende stedenbouwkundige aanvraag geven. En over dit niet-bindend advies wordt een niet-bindende volksraadpleging georganiseerd. Tot daar zit iedereen op dezelfde golflengte. Volgens mij zijn er echter twee problemen.

Het Gemeentedecreet bepaalt dat een referendum op initiatief van de gemeenteraad of op verzoek van de inwoners door de gemeenteraad kan worden georganiseerd over aangelegenheden die van gemeentelijk belang zijn. De vraag is natuurlijk of een dossier dat door de Vlaamse Regering wordt behandeld niet van Vlaams belang is, met kleine 'b'. Kan dit worden beschouwd als een aangelegenheid van gemeentelijk belang? Het gaat hier om een advies over een dossier dat zich op het niveau van de Vlaamse overheid bevindt. Dit lijkt me strijdig met de definitie van het begrip 'gemeentelijk belang'.

Daarnaast is het resultaat van een door een gemeenteraad georganiseerde volksraadpleging vanuit juridisch oogpunt louter adviserend. Dit blijkt ook uit alle rechtsleer over dit onderwerp. Die stelt letterlijk dat de gemeenteraad steeds de volledige beslissingsmacht behoudt. Maar in dit geval heeft de gemeenteraad echter geen beslissingsmacht. Dit is zelfs niet aan de orde. De gemeenteraad moet in deze procedure geen rol vervullen.

Mijnheer de minister, welke plaats heeft de door de Antwerpse gemeenteraad geplande volksraadpleging binnen de wettelijke regeling voor het organiseren van gemeentelijke volksraadplegingen in Vlaanderen?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, op 23 maart 2009 heeft de Vlaamse Adviescommissie voor Volksraadplegingen geoordeeld dat een volksraadpleging over deze aangelegenheid wel degelijk conform het decreet kan worden georganiseerd. De Vlaamse Adviescommissie voor Volksraadplegingen, die is samengesteld uit een magistraat van de Raad van State en gespecialiseerde academici en ambtenaren, heeft besloten dat het om een gemengde bevoegdheid gaat. Enerzijds gaat het om een puur gemeentelijk advies over een bouwaanvraag. Anderzijds is deze zaak ook van algemeen Vlaams belang.

De Vlaamse Adviescommissie voor Volksraadplegingen is van mening dat een gemeentelijke volksraadpleging kan worden georganiseerd, op voorwaarde dat het stadsbestuur met betrekking tot de eigen bevoegdheden over een discretionaire bevoegdheid beschikt. Dat is hier het geval.

Op 28 maart 2009, kort na het ontvangen van dit advies, heeft de Vlaamse Regering besloten de stad Antwerpen voldoende tijd en ruimte te geven om aanvullend onderzoek te verrichten en eventueel een volksraadpleging te organiseren. Op die manier kan het stadsbestuur het eigen advies onderbouwen.

Ik ga voor continuïteit van het beleid. Er is enerzijds het advies van de Adviescommissie, anderzijds de herhaaldelijk geponeerde beslissing van de regering. Ik verwijs naar de beslissing van 28 maart. Het zou pas politieke science fiction zijn om in de beslissing van de gemeenteraad van september te interveniëren, nu de procedure zo ver is gevorderd, nu de regering herhaaldelijk zo'n standpunt heeft ingenomen, nu de brochure is gedrukt, nu de stad volhangt met affiches. Integendeel, het is een op advies gebaseerde beslissing, en ik denk dat ze best uitvoering krijgt.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Mijnheer de minister, ik denk dat we ons dan op glad ijs begeven, want binnenkort kan een gemeenteraad over elk punt waar een college van burgemeester en schepenen advies over moet geven – bijvoorbeeld over het ruimtelijk structuurplan van een buurgemeente of over bepaalde vergunningen – een volksraadpleging organiseren. Dat strookt absoluut niet met de ratio legis destijds van de decreetgever toen hij in artikel 205 van het Gemeentedecreet bepaalde dat een volksraadpleging kan worden georganiseerd. Uit wat ik heb gelezen, blijkt dat dit niet conform is, wat de Adviescommissie ook als standpunt heeft ingenomen. Ik meen dat de Adviescommissie de zaak heel breed heeft geïnterpreteerd, en ik heb daar mijn vragen bij.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Patrick Janssens: Mijnheer Kennes, ik vind het een beetje verwonderlijk dat u een advies dat een stadsbestuur moet verlenen, niet van gemeentelijk belang zou vinden. U moet me dat eens uitleggen.

Mijnheer de minister, ik wil u bedanken voor uw duidelijk antwoord. Ik was een beetje ongerust over het antwoord dat u zou geven, omdat ik gisteren uw partijvoorzitter heb horen zeggen dat dit referendum eigenlijk niet wettelijk is, maar dat het politiek onverstandig zou zijn om het niet te laten doorgaan. Ik ben blij dat u de puntjes op de i zet.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer de voorzitter, u hebt daarnet een mooie inleiding gegeven over het feit dat er meer democratie moet zijn. Mijnheer Kennes, destijds is in dit parlement het gemeentelijk referendum goedgekeurd om de burger meer bij het beleid te betrekken. Als u nu hier komt zeggen dat voor het aanleggen van een Lange Wapper en het sluiten van de ring – een project dat Antwerpen voor de volgende honderd jaar zal bepalen en dat een impact heeft voor honderdduizenden mensen voor wat hun levenskwaliteit betreft – het referendum niet is bestemd, dan vraag ik me af in welk soort democratie u wel gelooft.

Ik vind het ten aanzien van de Antwerpenaren nogal choquerend dat u hier die vraag gewoon nog maar durft te stellen.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de voorzitter, ik zou me niet emotioneel willen uitspreken over dit referendum, maar ik heb een rechtstreekse aanvullende vraag voor de minister. Ik volg eigenlijk de redenering van de heer Kennes.

Indien de vraag bij de ronseling in het tot stand komen van dit referendum afwijkt van datgene waar we nu zitten en indien – en dat is ook zo – door de werkzaamheden in de commissie in dit Vlaams Parlement blijkt dat de vraag waar eerder over is gestemd in de gemeenteraad eigenlijk afwijkend is – stoute tongen zeggen dat dit referendum zonder voorwerp zou kunnen zijn –, is het dan niet de moeite waard om dit ook eens te bekijken? Er zijn zoveel afwijkingen gebeurd sinds men in de gemeente heeft gezegd dat dit referendum conform is.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mijnheer de voorzitter, ik wil de minister van Binnenlandse Zaken bedanken voor zijn antwoord. Hij reageert heel wat meer volwassen dan zijn partijgenoot – zoals ook de burgemeester van Antwerpen al heeft gezegd –, waarvan akte.

Mijnheer de minister, ik denk dat u vandaag een belangrijke politieke uitspraak hebt gedaan waar heel veel mensen rekening mee zullen moeten houden.

Ten aanzien van de heer Kennes en ten aanzien van de CD&V wil ik toch wel mijn verbazing uitdrukken. Mijnheer Kennes, ik stel vast dat u het Gemeentedecreet over de referenda niet kent. U doet een aantal uitspraken die duidelijk maken dat u het dossier zelfs niet begrijpt, maar dat verbaast me ook niet. Ik heb al mogen merken dat de CD&V bevreesd is voor volksraadplegingen. Het heeft misschien historische gronden.

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Mijnheer de voorzitter, ik was de laatste dagen lichtelijk verbaasd door uitspraken in kranten die zouden kunnen worden gezien als een minachting voor de Antwerpenaar. Ik citeer de burgemeester van de stad Antwerpen die, als Antwerpen op 18 oktober ja zegt tegen de Lange Wapper, het volgende zegt: “Ik kan me met de beste wil van de wereld niet voorstellen dat het Antwerps stadsbestuur onvoorwaardelijk een gunstig advies kan verlenen aan de bouwaanvraag voor het BAM-tracé in dat geval.” De bal werd onmiddellijk teruggekaatst door de havenscheper, die zei: “Het is niet omdat het referendum neen zou zeggen tegen de Lange Wapper dat wij als stadsbestuur onvoorwaardelijk neen moeten zeggen.”

Ik stel vast dat hierdoor bij de burger minstens de perceptie ontstaat dat het allemaal geen zin heeft. Wat de uitslag ook zal zijn, de politici zullen gewoon hun zin doen. Dat is voor onze fractie onaanvaardbaar. Een volksraadpleging is misschien niet decretaal bindend maar is het moreel des te meer. Het is dus allesbehalve toevallig dat Open Vld stilaan met deze mening alleen komt te staan. Alstublieft, houd op met die spelletjes, houd op met de burger te behandelen als iemand die dom en onmondig is, als iemand die geen informatie kan verwerken. De mensen weten echt wel waar ze mee bezig zijn en zullen een wijs oordeel vellen.

Mijnheer de minister, u zegt dat de adviescommissie positief was over de gemeentelijke volksraadpleging, maar hebt u laten onderzoeken of een provinciale volksraadpleging dat ook zou zijn? We moeten immers toegeven dat dit een dossier betreft dat, hoewel ik zelf van de stad ben, de Antwerpse belangen lichtelijk overstijgt.

De voorzitter: De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Mijnheer de minister, zou u in het kader van het administratief toezicht niet moeten optreden? U zou mijns inziens hier als toezichhoudende overheid een opportuniteitscontrole moeten houden. Door de wijze waarop het nu wordt aangepakt door de stad Antwerpen, heb ik de indruk dat de belangen van de randgemeenten worden geschaad. Mijns inziens moet u op basis daarvan optreden.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, ik ga niet in op de discussie over wat mijn voorzitter zou gezegd hebben. Je kunt op goede gronden hieromtrent perfect een mening verkondigen zoals de heer Kennes dat doet. De decreetgeving over de volksraadpleging ver-

wijst alleen naar artikel 2, eerste lid van het Gemeentedecreet. Daar gaat het over zaken van ‘zuiver gemeentelijk belang’. Dat is voorgelegd aan een gerenommeerde adviescommissie, die zegt dat het een gemengde aangelegenheid is, wat niet expliciet in het decreet staat. Ze zegt dat je er een volksraadpleging over kunt organiseren op voorwaarde dat die gemeente over het deel dat haar bevoegdheid is, een discretionaire bevoegdheid heeft. Dat is in dezen het geval. Andere mensen kunnen daar op legistische gronden een andere mening over hebben, ik zeg alleen wat die adviescommissie op 23 maart heeft geoordeeld.

Dat is de facto gevalideerd door de vorige regering op 28 maart. Ze heeft gezegd dat ze tijd en ruimte geeft aan de stad om bijkomend onderzoek te doen en desgevallend een bredere bevraging over dat advies. Het is een goede zaak als we de continuïteit van het beleid handhaven.

Alle andere beschouwingen over voorgedijregeling, tussenkomsten en dergelijke meer, zijn niet pertinent in het licht van het standpunt dat al is ingenomen. Terugkeren op beslissingen van 28 maart zou niet goed zijn. Dat is niet aan de orde. Deze regering heeft daartoe geen beslissing genomen, integendeel. De herhaalde communicatie ten gronde is dat de zaak opnieuw wordt bekeken na afloop van de hele adviesprocedure waarvoor op dit ogenblik binnen de stad Antwerpen een volksraadpleging loopt.

De heer Ward Kennes: Mijnheer de voorzitter, ik heb de indruk dat het begrip ‘belang’ in juridische zin toch niet door iedereen goed wordt gevat. In het gewone taalgebruik betekent belang dat men betrokken is, dat er interesse is. Uiteraard is er voor alle Antwerpenaars een heel groot belang en uiteraard is er voor alle inwoners van de provincie, Vlaanderen en een stuk van Noord-West-Europa een reëel belang in wat daar gaat gebeuren, in welke zin dan ook. Er is een effectief belang in de gewone zin van het woord.

Maar wanneer het gaat over juridisch belang, gaat het over een ander begrip. Dan gaat het over bevoegdheden. Dan kan ik alleen maar vaststellen dat de gemeenteraad in dezen niet bevoegd is en dat de beslissing zal moeten worden genomen door de Vlaamse Regering. In de juridisch-technische zin krijgt het woord belang een andere invulling. Er is geen sprake van gemeentelijk belang.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Ik stel voor dat we nu een vijftal minuten schorsen. Een van mijn punten was dat we na tweeënhalf uur vergaderen vijf minuten zouden schorsen. Dan kunnen de mensen die hier al tweeënhalf uur zitten even de benen strekken. Dat is beter voor de gezondheid en voor de omzet van het Koffiehuis enzovoort.

- *De vergadering wordt geschorst om 16.52 uur.*
- *De vergadering wordt hervat om 17.04 uur.*

■

ACTUELE VRAAG van de heer Marnic De Meulemeester tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de omvang van de ministeriële kabinetten

De voorzitter: De heer De Meulemeester heeft het woord.

De heer Marnic De Meulemeester: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, ik heb inderdaad een vraag over de samenstelling van de Vlaamse kabinetten.

Momenteel bevinden we ons in een economische recessie. De regering heeft bij haar aantreden aangekondigd dat er inderdaad aanzienlijke besparingsmaatregelen zullen moeten worden genomen. Dat zal ook noodzakelijk zijn. De minister-president heeft het er daarstraks ook al over gehad. Eerstdaags zullen we waarschijnlijk meer weten over wat er concreet zal gebeuren qua besparingen.

Alleszins heb ik de minister-president tijdens zijn toespraak bij het aantreden van deze regering horen zeggen dat hij en de Vlaamse Regering het voorbeeld zullen geven, dat ze het aantal kabinetsmedewerkers zullen verminderen. Dat staat ook heel expliciet in het regeerakkoord: het aantal kabinetsmedewerkers moet worden beperkt tot 288.

Mijn verbazing, en die van heel velen, was dan ook zeer groot toen we vorige week vrijdag en zaterdag via de media moesten vernemen dat de Vlaamse Regering vorige vrijdag een voorontwerp van besluit heeft genomen dat erop neerkomt dat bij een aantal facilitair ondersteunende functies, zoals die van onthaalmedewerker, cateringpersoneel, chauffeurs, en ook economaat en vervoer en dergelijke, per kabinet acht personeelsleden zullen worden overgeheveld van de administratie naar de diverse kabinetten. Daardoor komt het totale aantal kabinetsleden opnieuw op 360, terwijl deze regering bij haar aantreden had beslist dat dit aantal moest worden beperkt tot 288.

Ook het budget voor dat personeel, ten bedrage van 3,2 miljoen euro, wordt overgeheveld, van de kabinetsbegrotingen naar die van de administratie. Dat blijkt dus sowieso een meerkost te zijn. Ik ben de eerste om te erkennen dat die facilitair ondersteunende functies noodzakelijk zijn. Het gaat over chauffeurs, onthaalmedewerkers, schoonmakers en keukenpersoneel. Ook zij zijn nodig op een kabinet. Ik ben me daar terdege van bewust, maar het brengt alleszins een meerkost met zich mee.

Mijnheer de minister, hoe is die heel recente regeringsbeslissing in overeenstemming te brengen met de doelstelling die de Vlaamse Regering bij haar aantreden heeft vooropgesteld, om het aantal kabinetsmedewerkers te beperken tot 288, wat ook expliciet in het regeerakkoord is opgenomen?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, mijnheer De Meulemeester, het is niet zo dat de regering dit vorige week vrijdag heeft beslist. Wat ik vorige vrijdag aan de regering heb voorgelegd, is eigenlijk een implementatie van het kabinetsbesluit dat de minister-president op 24 juli heeft voorgelegd aan de regering. Daarin stond van meet af aan wat u ook kon nagaan, namelijk dat er voor de facilitaire ondersteuning een beroep zou worden gedaan op de administratie, met de overheveling van de kabinetskredieten.

Wat ik vorige vrijdag aan de regering heb voorgelegd, is een aanpassing van het Vlaams personeelsstatuut (VPS) aan die situatie. Daartoe is van meet af aan bij de regeringsvorming beslist, op aangeven van onze ambtenaren-generaal. Zij hebben bij de onderhandelingsnota's aan de regeringsonderhandelaars voorgesteld om voor het facilitaire aspect een beroep te doen op de administratie, met overheveling van de kredieten. De administratie krijgt die kredieten en detacheert mensen die nu binnen de administratie werken. In die zin is het wel degelijk een besparing.

Ik ben het met u eens: de facilitaire ondersteuning van de kabinetten moet natuurlijk gebeuren. Dan gaat het over diensten als het economaat, de verzendingsdienst, de post, het onthaal, de chauffeursfuncties en dergelijke meer. Al die taken moeten worden uitgevoerd. Daarvoor wordt, in de geest van het regeerakkoord, voortaan een beroep gedaan op de administratie, die de nodige kredieten krijgt voor de mensen die ze detacheert.

De andere fundamentele vraag over de verdere reductie van de kabinetsmedewerkers die met inhoudelijke dossiers bezig zijn, is van een heel andere orde. Die kwestie past in een brede discussie die verband houdt met onder meer het feit dat deze regering altijd bij consensus

moet beslissen. Men heeft interkabinettenwerkgroepen (IKW's) nodig ter voorbereiding van elke regeringsbeslissing.

De heer Marnic De Meulemeester: Ik dank u voor uw antwoord, mijnheer de minister. We moeten dit toch wel een beetje beschouwen als een achterpoortje, want die mensen werken ook voor de minister. Ze werken op het kabinet. Het zijn kabinetsmedewerkers en dus stijgt het totale aantal. Het cijfer van 288 wordt zeker overschreden.

Bij deze regeringsvorming werd gezegd – en dat staat in het regeerakkoord – dat de beleids-ondersteunende werking moet worden verricht door de topambtenaren van de administratie. Die mensen zijn zelf vragende partij. In hoeverre zal er daadwerkelijk een beroep worden gedaan op hun kennis? Mij en mijn partij lijkt het dat men een achterpoortje heeft gezocht om het aantal kabinetsmedewerkers ongeveer op hetzelfde peil te houden.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Mijnheer de voorzitter, ik sluit me aan bij de vraagsteller, maar vanuit een iets andere optiek. U zegt natuurlijk dat het een besparing is. Maar is het niet een vest-zak-broekzakoperatie? Dezelfde mensen in de administratie moeten toch vervangen worden? Dat heb ik niet gehoord, of ligt dat aan mij?

Uit cijfers in de media blijkt dat het aantal topadviseurs nauwelijks daalt, of bijna iedereen is adviseur zodat de idee dat u meer met de administratie gaat werken dan met uw eigen kabinet een beetje ondergesneeuwd is. Spoot deze operatie met het aangekondigde regeringsbeleid?

De voorzitter: Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Mijnheer de voorzitter, ik steun ook volledig de vraag van de heer De Meulemeester. Ik wil er nog een belangrijke vaststelling aan toevoegen. Ondanks het feit dat de kiezer bij de laatste verkiezingen een grote groep vrouwen naar dit parlement heeft gestemd, namelijk 42 percent, gaat slechts 18 percent van de belangrijke functies naar vrouwen. Dat is een zorgwekkend laag aantal. In de administratie is het al even erg gesteld, daar zijn slechts 21 percent vrouwen in topfuncties aangesteld.

Ik zou een warme oproep willen doen aan onze Vlaamse ministers. Blijkbaar moeten er nog topambtenaren worden benoemd. Ik zou willen dat ze erover waken dat de vrouwelijke kandidaten even veel kans krijgen als de mannelijke. Ik dring erop aan dat de Vlaamse ministers het voorbeeld zouden volgen van Open Vld dat als enige partij twee vrouwelijke commissie-voorzitters heeft aangeduid.

De voorzitter: De heer Van Der Taelen heeft het woord.

De heer Luckas Van Der Taelen: Mijnheer de voorzitter, vanuit de oppositie wil ik de minister bedanken voor zijn uitleg. Maar met enige verbazing heb ik die redenering aangehoord. Ik vrees dat u er niet mee wegkomt. U kunt toch niet ontkennen dat het niet gaat over besparingen, maar dat u er gewoon niet in slaagt om die kabinetten af te slanken. Zo zien we dat de Vlaamse Regering en de Vlaamse kabinetten in hetzelfde bedje ziek zijn als waarin de federale al zo lang ziek zijn. Er bestaat blijkbaar een natuurwet die zegt dat de kabinetten steeds maar moeten uitbreiden, ook al beweert men dat men gaat afslanken. Het is blijkbaar een soort ziekte.

U zegt: “Die mensen komen uit de administratie, dat is geen kost”. Ik vraag me daarbij het volgende af. Als die mensen uit de administratie komen en ze gaan voor een kabinet werken, dan worden ze waarschijnlijk vervangen. Als ze niet vervangen worden, zou dat immers betekenen dat hun functie in de administratie eigenlijk overbodig was, dat ze daar geen functie hadden. Als u ze wel gaat vervangen – wat me logisch lijkt, aangezien we er toch van kunnen uitgaan dat de administratie goed werkte –, dan is mijn eenvoudige vraag: hoeveel zal dat kosten?

Minister Geert Bourgeois: Een paar leden hebben vragen gesteld over de vervanging van de mensen die gedetacheerd worden, maar dat is een zaak van de leidende ambtenaren, die 2,5 percent moeten besparen op de weddes. Veel rek om bijkomende aanwervingen te doen, is er dus niet. Als ze mensen die voorheen onthaal deden op de administratie, detacheren naar een kabinet, moeten ze er binnen het beschikbare potentieel voor zorgen dat de onthaalfunctie ook bij de administratie verder wordt vervuld. Hetzelfde geldt voor mensen die naar het economaat gaan enzovoort.

Deze regering heeft – de minister-president heeft het reeds gezegd – een heel sterke besparende maatregel ingevoerd: 5 percent op apparaatskredieten, 2,5 percent op personeelskredieten. Dit moet hoe dan ook gebeuren. Op kabinetten moet je gedurende heel lange perioden – het zijn heel lange dagen – van 's morgens tot 's avonds, mensen hebben die instaan voor een aantal facilitaire diensten: je moet onthaal hebben, je moet telefonie hebben, je moet economaat hebben enzovoort. Dit is wel degelijk een besparing, aangezien het krediet naar de administratie gaat en de leidend ambtenaar mensen detacheert.

Belangrijker is de andere vraag. Ik wil u er toch eens op wijzen dat dit de eerste regering is die een belangrijke stap zet inzake het terugdringen van de kabinetten. Mijn punt is dat als je nog verder wilt gaan, je de bijzondere wet op de staats hervorming moet veranderen. Die bijzondere wet zegt dat de Vlaamse Regering over ongeveer alle zaken bij consensus moet beslissen. Kun je een leidend ambtenaar van departement A namens de minister van partij Y sturen naar een interkabinettenoverleg, waar alles door de molen moet gaan, om daar het partijstandpunt te verdedigen? Dat kun je niet doen, en dus is een volledige hervorming nodig. Dan krijg je een situatie zoals bijvoorbeeld in Nederland waar een minister rechtstreeks naar een parlement kan komen met een brief, een Brief aan de Tweede Kamer, met voorstellen die zelfs door zijn eigen fractie kunnen worden afgeschoten. Dat gebeurt in Nederland zonder dat die minister moet aftreden, zonder dat het tot een conflict leidt – af en toe is dat wel eens het geval, als beide partijen het been stijf houden – en waarbij men op een veel volwassener manier in dialoog gaat met het parlement, dat daardoor geherwaardeerd wordt.

Bij consensus beslissen, wil zeggen dat alles via interkabinettenwerkgroepen (IKW's) gaat, en per definitie kunnen we toch niet vragen aan objectieve, neutrale ambtenaren om daar partijstandpunten te verdedigen. Alles gaat door de IKW-molen, komt bij de regering terecht waar de laatste komma nog wordt bijgesteld, en gaat vervolgens onverkort naar dit parlement. Je moet die hele cyclus kunnen veranderen, dat is mijn punt, en daarvoor moet de bijzondere wet worden hervormd zodat we de nodige ruimte krijgen.

De heer Marnic De Meulemeester: We zullen dit dossier vanuit onze fractie nauwgezet verder opvolgen. We zullen zien of de goede voornemens worden waargemaakt, of met andere woorden de theorie met de praktijk overeenkomt.

In de toekomst zullen we binnen onze commissie nog verder van gedachten kunnen wisselen over de goede voornemens van goed bestuur, van het terugdringen van het personeel bij de Vlaamse administratie. In de toekomst zullen we zien of de doelstellingen die vooropgesteld werden door de Vlaamse Regering in verband met het terugdringen van de kabinetsmedewerkers, daadwerkelijk gehaald zullen worden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Willy Segers tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de administratieve lasten voor ondernemers en zelfstandigen

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, een krantenartikel belichtte vandaag de thematiek van de administratieve lasten voor ondernemers en zelfstandigen, vandaar deze actuele vraag. Een studie van het Planbureau geeft aan dat er de voorbije acht jaar een halvering is geweest van de administratieve lasten voor onze zelfstandigen en ondernemers, meer bepaald van 3,4 percent van het bbp in 2000 naar 1,7 percent in 2008. Dat is uiteraard zeer positief nieuws, het is het resultaat van hard werken.

Het is ook in die context dat ik mijn vraag wil formuleren. Ik vermoed namelijk dat het aandeel van Vlaanderen in deze resultaten aanzienlijk zal zijn. De studie maakt daar niet meteen een allusie op, maar ik meen te weten dat de Vlaamse Regering in de vorige legislatuur een speerpunt had gemaakt van de administratieve vereenvoudiging, en dat is precies de periode waar deze studie rekening mee houdt. In de komende weken zou ik daar graag nog wat meer over te weten komen.

Vandaag had ik alvast graag gehoord, mijnheer de minister, wat uw houding is tegenover de huidige berichtgeving, wetende dat ze de komende dagen wellicht verder zal worden geactualiseerd.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Segers, ik heb geen kennis van de studie van het Planbureau. Mijn mensen hebben ernaar geïnformeerd bij het Planbureau, en daar zegt men dat men de studie niet meedeelt omdat ze nog officieel bekend moet worden gemaakt. Dat gebeurt pas op 5 oktober. Men zit een beetje verveeld met het feit dat de studie gelekt is. Ze is dus nog niet officieel beschikbaar, maar is wel gelekt.

Voor zover ik er kennis van heb kunnen nemen via de media, denk ik wel dat de studie positief nieuws bevat. Er zou namelijk een drastische reductie zijn van de planlasten voor zelfstandigen en ondernemers. Het tweede positieve nieuws is dat de gegevens gebaseerd zijn op drie beleidsvelden, waarvan er twee tot de bevoegdheid van dit parlement en deze regering behoren, namelijk Leefmilieu en Tewerkstellingsbeleid. Uit de studie zal dus hoogstwaarschijnlijk blijken dat de vermindering van de planlast ook voortkomt uit maatregelen die hier, op het Vlaamse niveau, genomen zijn.

We moeten de studie ook wel relativeren. Net als bij vorige studies betreft het immers geen meting. De studie is gebaseerd op een enquête bij ongeveer 1000 ondernemers, en hun perceptie is dat de planlasten gedaald is. Het gaat dus om perceptie. Bovendien slaat deze studie alleen op ondernemingen, terwijl Vlaanderen een beleid voert voor de reductie van administratieve lasten voor ondernemingen, burgers, verenigingen, organisaties en lokale overheden. Dat is een bredere scope dan alleen maar de ondernemingen.

We gaan daar ook mee door, want er is nog heel wat werk aan de winkel. Toen Europa de oproep deed om de planlasten met 25 percent te verminderen, hebben we beslist dat je dat alleen kunt doen als je een nulmeting hebt. Wij zijn de enige overheid in België die meet van welk punt ze vertrekt. Alle beleidsdomeinen zijn daar nu mee klaar en moeten hun reductieplan klaar hebben tegen het einde van dit jaar. Het is gemakkelijk om te zeggen dat je met 25 percent vermindert, als je niet weet waarvan je vertrekt en als je niet meet in min en meer. Wij doen dat wel. Bij de Vlaamse overheid meten we wat we afschaffen aan planlast, maar we zijn ook zo correct om te meten wat er bijkomt. Dat is een moeilijke oefening. We zijn de enige overheid binnen België die dat doet, maar we hebben nog heel wat werk voor de boeg.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Mijnheer de minister, het lijkt me net iets te veel van het goede om nu met zegebulletin voor de dag te komen over de halvering van de planlast voor de zelfstandigen. Ik wil er u op wijzen dat het artikel in De Standaard ook wijst op het feit dat er niet minder dan 243 regulerende instanties zijn op Vlaams en federaal vlak.

Ik wijs er ook op dat op 1 januari 2005 een compensatiemaatregel voor administratieve lasten verplicht werd door de Vlaamse overheid. Die zorgt ervoor dat elke stijging van de administratieve lasten gecompenseerd wordt door diezelfde regering. Uit een studie van UNIZO van vorig jaar blijkt dat het algemene saldo van de compensatiemaatregel die door de Vlaamse overheid is ingevoerd, nog altijd negatief is. Welke initiatieven plant u om aan die kritiek tegemoet te komen en de compensatiemaatregel bij te sturen?

Minister Geert Bourgeois: Ik kan moeilijk ingaan op het andere luik van die studie over de regulerende instanties. Ik heb de studie niet gezien, ik las enkel wat in de krant staat. Laat ons toe om dat eventjes grondig te bekijken.

Ik heb inderdaad gezegd dat er nog veel werk aan de winkel is. Vandaar dat wij in de vorige regering nog gezegd hebben dat elk beleidsdomein zijn nulmeting moet doen en zijn reductiedoelstelling moet formuleren. Dat is nu bezig. Enkele beleidsdomeinen hebben dat al gedaan. Tegen het einde van dit jaar moeten ze het allemaal gedaan hebben.

Het blijft een permanente zorg. We stellen ons kwetsbaar op, want we meten in min en meer op basis van een internationaal erkende norm. Dat is een moeilijke oefening. We proberen er correct in te zijn. Het is vrij gemakkelijk om te zeggen dat je wilt verminderen met 25 percent als je de balans niet maakt en je niet weet van welk nulpunt je vertrekt.

De heer Willy Segers: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik leid eruit af dat dit de komende weken en maanden zeker een onderwerp wordt en blijft in de commissie. Inpikkend op het discours van de minister-president, kan die financiële zuurstof voor ondernemingen hier al voor een deel geleverd worden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

REKENING VAN HET VLAAMS PARLEMENT OVER HET BEGROTINGSJAAR 2008

– 11 (2008-2009) – Nr. 1

Bespreking en stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de rekening van het Vlaams Parlement over het begrotingsjaar 2008.

De bespreking is geopend.

Mevrouw Heeren, secretaris, heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren: Vandaag liggen er vijf rekeningen voor over het boekjaar 2008. Het vorige Bureau heeft op 2 juni die rekeningen al goedgekeurd na controle door het Rekenhof. Er zijn veel nieuwe collega's, dus is het interessant om het even toe te lichten. Maandelijks krijgt u een storting van een vergoeding. Die komt ergens vandaan. We hebben in het parlement ontvangsten en uitgaven.

In 2008 hebben we voor 91,68 miljoen euro aan ontvangsten geboekt. Het grootste deel komt van de dotatie van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap, bijna 78 miljoen euro. Voor de rest zijn het onder andere inkomsten uit verkopen van de Daktuin, terugbetalingen van andere assemblees, inkomsten uit beleggingen en terugnemingen van de reserves die we in het verleden hebben opgebouwd en die we altijd hebben aangesproken als we grote werken moesten doen.

De totale uitgave aangerekend op de begroting 2008 bedroeg 83,76 miljoen euro. Dat is vooral samengesteld uit de aankoop van voorraadartikelen. Ik denk aan de vele dingen die u ondertussen ook bij het economaat kunt bestellen. Dat gaat bijna over 0,34 miljoen euro. Ons huis moet niet enkel worden schoongemaakt, maar er is ook het onderhoud van uw pc's en de

herstellingen van de informatheek. Dat gaat over 8,75 miljoen euro. Uw vergoeding en de salarissen van het politiek personeel en het personeel van het Algemeen Secretariaat nemen een enorme hap uit het budget: 47,52 miljoen euro. Er zijn ook de dotaties die elke maand gebeuren aan de politieke fracties en aan onze PPI's: 17,47 miljoen euro.

We hebben voorlopig nog altijd een reserve van 6,6 miljoen euro, die we achter de hand moeten houden voor eventuele grote kosten, zeker omdat we eigenaar zijn van twee grote gebouwen. De werkingskosten gereserveerd voor de commissies en de projecten ervan komen neer op 1,18 miljoen euro.

Zonder rekening te houden met de overdrachten tussen de begrotingsjaren resulteert dat in een positief saldo van 7,9 miljoen euro. Het resultaat uit de overdrachten was positief en bedraagt 1,3 miljoen euro. In totaal werd voor 2008 een budgettair resultaat geboekt van 9,31 miljoen euro.

Het vorige Bureau van het Vlaams Parlement heeft daarvan 4,2 miljoen euro aangewend voor de financiering van de begroting 2009 en heeft het saldo van 5,11 miljoen euro toegevoegd aan de onbestemde reserves van het parlement. Met andere woorden: het economische resultaat van het parlement voor het boekjaar 2008 was positief en bedraagt 12,80 miljoen euro. Wie geïnteresseerd is in de gedetailleerde resultatenrekeningen en de balans, verwijs ik met veel plezier naar de parlementaire stukken.

Daarnaast zijn er de rekeningen van de PPI's. De gezamenlijke ontvangsten van de vier PPI's bedroegen 6,36 miljoen euro. Het gaat voornamelijk om dotaties van het Vlaams Parlement aan de PPI's. De uitgaven van de PPI's bedragen 5,61 miljoen euro. 1,79 miljoen euro of 32 percent van het budget gaat naar de Vlaamse Ombudsdienst; 1,47 miljoen euro of 26 percent gaat naar het Kinderrechtencommissariaat; 1,49 miljoen euro of 27 percent gaat naar het Instituut voor Samenleving en Technologie; 0,85 miljoen euro of bijna 15 percent gaat naar het Vlaams Vredesinstituut. Het gezamenlijke budgettaire resultaat van de PPI's bedraagt 747.000 euro. De positieve resultaten werden in de eerste plaats aangewend voor de financiering van de eigen investeringen en projecten. Ze zijn overgedragen naar 2009. Het saldo wordt toegevoegd aan de onbestemde reserves van elke PPI.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Mag ik aannemen dat de rekening van het Vlaams Parlement over het begrotingsjaar 2008 eenparig is aangenomen? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

■

REKENING VAN DE VLAAMSE OMBUDSDIENST VOOR HET BEGROTINGS- JAAR 2008

– 45-A (2008-2009) – Nr. 1

Bespreking en stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de rekening van de Vlaamse Ombudsdienst voor het begrotingsjaar 2008.

De bespreking is geopend.

Vraagt iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Mag ik aannemen dat de rekening van de Vlaamse Ombudsdienst voor het begrotingsjaar 2008 eenparig is aangenomen? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

■

REKENING VAN HET KINDERRECHTENCOMMISSARIAAT VOOR HET BEGROTINGSJAAR 2008

– 46-A (2008-2009) – Nr. 1

Bespreking en stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de rekening van het Kinderrechtencommissariaat voor het begrotingsjaar 2008.

De bespreking is geopend.

De heer Johan Verstreken: Ik denk dat onlangs alle parlementsleden een geschenkje van het Kinderrechtencommissariaat hebben gekregen. Dat is mooi en wellicht goed bedoeld, maar is dat wel verstandig? Uit welk financieel potje kwam het geld? Kan men dat zomaar beslissen? Ik weet verder ook niet of dat wel in het belang van de rechten van het kind zelf is. Ik heb geen bezwaar tegen het initiatief, maar stel me toch enkele vragen. Misschien moet in de toekomst worden nagedacht over de zin en het nut van dat soort van initiatieven?

De voorzitter: Ik kan u niet onmiddellijk een antwoord bezorgen. Ik leg uw vraag voor aan de kinderrechtencommissaris en dan krijgt u later een keurig antwoord.

Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Mag ik aannemen dat de rekening van het Kinderrechtencommissariaat voor het begrotingsjaar 2008 eenparig is aangenomen? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

■

REKENING VAN HET INSTITUUT SAMENLEVING EN TECHNOLOGIE VOOR HET BEGROTINGSJAAR 2008

– 47-B (2008-2009) – Nr. 1

Bespreking en stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de rekening van het Instituut Samenleving en Technologie voor het begrotingsjaar 2008.

De bespreking is geopend.

Vraagt iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Mag ik aannemen dat de rekening van het Instituut Samenleving en Technologie voor het begrotingsjaar 2008 eenparig is aangenomen? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

■

REKENING VAN HET VLAAMS INSTITUUT VOOR VREDE EN GEWELDPREVENTIE VOOR HET BEGROTINGSJAAR 2008
– 48-A (2008-2009) – Nr. 1

Bespreking en stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de rekening van het Vlaams Instituut voor Vrede en Geweldpreventie voor het begrotingsjaar 2008.

De bespreking is geopend.

Vraagt iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Mag ik aannemen dat de rekening van het Vlaams Instituut voor Vrede en Geweldpreventie voor het begrotingsjaar 2008 eenparig is aangenomen? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Lode Vereeck betreffende het verzoek tot het onmiddellijk invoeren van een belangenconflict inzake de instructie van de Federale Regering van 19 juli 2009 houdende het vaststellen van nieuwe criteria met betrekking tot de toepassing van artikel 9, derde lid, en artikel 9bis van de vreemdelingenwet – 130 (2009) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, vanmiddag heeft de heer Vereeck bij motie van orde een voorstel tot spoedbehandeling gedaan van het voorstel van resolutie van de heer Vereeck betreffende het verzoek tot het onmiddellijk invoeren van een belangenconflict inzake de instructie van de federale regering van 19 juli 2009 houdende het vaststellen van nieuwe criteria met betrekking tot de toepassing van artikel 9, derde lid, en artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Vraagt iemand daarover het woord?

De heer Lode Vereeck: Moet ik de hoogdringendheid niet toelichten?

De voorzitter: Ik ga eerst vragen of het parlement het eens is met het voorstel tot spoedbehandeling.

Wij stemmen bij zitten en opstaan over het voorstel tot spoedbehandeling.

De volksvertegenwoordigers die het voorstel wensen aan te nemen, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het voorstel tot aanvulling van de agenda is niet aangenomen. Derhalve wordt het voorstel van resolutie verwezen naar de Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme.

Het incident is gesloten.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Lode Vereeck tot besluit van de op 13 juli 2009 door de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, in plenaire vergadering gehouden regeerverklaring – 104 (2009) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, na het debat over het regeerakkoord heeft mijn fractie onmiddellijk een motie ingediend om de regeerverklaring te amenderen. Dat is blijkbaar een ongewone stap, maar LDD vroeg zich af wat de houding is van dit Vlaams Parlement tegenover de Vlaamse eisen over de staatshervorming zoals geformuleerd in de bekende vijf resoluties. Aangezien de vijf resoluties niet werden herzien, gaan we ervan uit dat dat nog steeds de gerechtvaardigde eisen van Vlaanderen zijn.

In tegenstelling tot de regeerakkoorden van 1999 en 2004 werden die resoluties niet opgenomen in de regeerverklaring. Ze werden vervangen door de Octopusnota, weliswaar in bijlage. LDD was er toen – en nu nog altijd niet – van overtuigd dat die aanpak tot enig resultaat zou leiden op het vlak van de staatshervorming, wat ondertussen al lijkt te gebeuren.

Tijdens het debat stelde de heer De Wever van de N-VA dat de tekst van de Octopusnota overeenkomt met die van de vijf resoluties, er eigenlijk niet meer of niet minder een geactualiseerde versie van is. Ik deel die mening niet, vandaar ook deze motie. Indien dat wel het geval zou zijn, dan neem ik aan dat de N-VA er zeker ook geen moeite mee heeft om de resoluties te herbevestigen.

De Octopusnota vangt aan met een bijna-verontschuldiging dat de regering opkomt voor de Vlaamse belangen. Ik citeer de openingszin: "Een staatshervorming kan geen doel op zich zijn, maar wel een instrument om de deugdelijkheid van het bestuur en het democratisch gehalte van onze instelling te verhogen." Verder staat ook nog: "Deze resoluties werden deels uitgevoerd door de Hermes-, Lambermont- en Lombardakkoorden van begin 2001, maar bieden nog voldoende elementen om het denkkader te vormen waarin het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering de staatshervorming benaderen."

De vijf resoluties worden op die manier afgezwakt tot – ik citeer – een denkkader. Dat is wel een statement dat kan tellen, want volgens die Octopusnota hebben de Lambermontakkoorden ze ook deels uitgevoerd. Dat is waarschijnlijk ook de reden waarom destijds de helft van de VU-kamerfractie, inclusief huidig minister Bourgeois, heeft tegengestemd. De resoluties zijn voor meer dan 90 percent actueel, en die 90 percent wordt niet afgedekt door de Octopusnota.

Want wat is er sinds 1999 in grote lijnen gerealiseerd? Enerzijds de overdracht van de bevoegdheden voor de organisatie en de werking van de lokale besturen. Dat is artikel 1 uit de vierde resolutie, met de heel belangrijke uitzondering van politie en brandweer. Anderzijds een beperkte fiscale autonomie, dat is artikel 1 van de tweede resolutie, waardoor op dit moment 20 percent van de inkomsten van Vlaanderen uit eigen belastingen voortvloeien.

Wat staat er ook in die akkoorden, maar wordt niet consequent toegepast? Dat is de overdracht van de bevoegdheden inzake buitenlandse handel en ontwikkelingssamenwerking, waarin het federale niveau een actieve rol blijft spelen. De heer De Wever had en heeft natuurlijk een punt dat heel wat principes en voorstellen uit de resoluties ook in de Octopusnota staan, al is de Octopusnota wel een onderhandelingsstekst die blijft steken in intenties, bedoelingen, plannen en beleefde vragen, vaak onder voorbehoud.

Maar er zijn ook fundamentele verschillen tussen die vijf resoluties en de Octopusnota. In de eerste resolutie is dat het duidelijkst in het deel over het sleutelartikel in onze Grondwet, na-

melijk artikel 35. In de eerste resolutie, artikel 7, staat glashelder: “de residuaire bevoegdheden die toegekend worden aan de deelstaten”. In de Octopusnota staat letterlijk: “De laatste maanden wordt artikel 35 opnieuw geciteerd als mogelijke denkpiste voor de uittekening van een nieuwe bevoegdheidsverdeling. Vlaanderen wil deze discussie aangaan en verbindt er de vraag (...)”.

Artikel 35 wordt in de Octopusnota dus herleid tot een denkpistequote. Dat is opnieuw een statement van formaat, wat LDD doet vermoeden dat de Vlaamse Regering toen en ook nu geen serieus werk wil maken van die resoluties en een consequent Vlaams beleid.

Ook de Octopuseisen met betrekking tot de fiscale en financiële autonomie zijn maar een schijntje van wat de tweede resolutie voorstelt. Artikel 2 vraagt de volledige overdracht van de bevoegdheden inzake personenbelastingen. Artikel 3 vraagt de mogelijkheid om op eigen kosten fiscale tegemoetkomingen in de vennootschapsbelastingen te kunnen toekennen. Dat staat niet in Octopus. Daar luidt het vrij vraag: “meer fiscale autonomie op het vlak van de personenbelasting”.

Cruciaal is echter artikel 5 uit die tweede resolutie dat ook de overdracht van de inningsbevoegdheid vraagt. Hierover is in Octopus helemaal niets terug te vinden, precies op een moment dat er zulke belangrijke verschillen zijn op het vlak van inning van belasting tussen het noorden en het zuiden van het land. Denken we maar aan de fiscale controle.

Op het vlak van justitie blijft Octopus al even vaag terwijl de derde resolutie, artikel 5, duidelijk stelt dat de deelstaten mee de verantwoordelijkheid moeten dragen voor de benoeming en vorming van magistraten.

Op één punt gaat Octopus verder dan de derde resolutie. Er wordt namelijk gepleit voor een eigen Vlaams rekenhof. De LDD-fractie in dit parlement onderschrijft dit volmondig.

In de vierde resolutie, meer bepaald artikel 2, wordt duidelijk waarom de resoluties zijn afgevoerd en vervangen door een veel minder expliciete tekst. Artikel 2 stelt zeer duidelijk: “De normeringsuitvoering- en financieringsbevoegdheid betreffende het volledige gezondheids- en gezinsbeleid moet integraal naar de deelstaten worden overgeheveld.” Hier stoot de Vlaamse Regering blijkbaar op het beruchte ‘non’ van mevrouw Milquet. De Octopusnota verwijst naar de resolutie, maar durft niet langer paal en perk stellen aan de weinig transparante transfers tussen het noorden en zuiden van het land, integendeel. In Octopus is niet langer sprake van Vlaamse autonomie inzake gezondheidszorg, maar van een engagement tot solidariteit in de Belgische context. En daar helpt een aanvullende kinderbijslag of gezondheidsverzekering niet aan.

Intussen is wel duidelijk geworden uit de reacties van de afgelopen weken dat er niet kan worden geraakt aan het unitaire karakter van de sociale zekerheid. En CD&V speelt dat spel natuurlijk ook mee in de federale regering; in ruil voor de Wetstraat 16.

In de vierde resolutie is in artikel 7 sprake van de overheveling van de spoorinfrastructuur en de exploitatie van de deelstaten. In de Octopusnota is enkel nog sprake van de exploitatie – wat een zitje in de raad van bestuur van de NMBS al niet vermag.

Ik kan zo nog een tijdje doorgaan, maar ik zal dat niet doen. Feit is dat tijdens het debat over de regeerverklaring de heer De Wever stelde dat de resoluties van 1999 deels zijn uitgevoerd en de rest “punt voor punt hernomen wordt in de Octopusnota”. Ik hoop dat u intussen begrijpt dat dat niet zo is en dat de Octopusnota ook helemaal niet de Vlaamse eisen op een adequate manier vertaalt. Wat mij betreft, is het een slap afkooksel. Ik zou het dan ook eerder een Octopussy noemen.

Eigenlijk gaat het niet zozeer over die punctuele verschillen tussen de vijf resoluties en Octopussy. Het grote verschil is het politieke gezag van een resolutie, goedgekeurd door het Vlaams Parlement. Het roept de regering op om werk te maken van de goedgekeurde aanbe-

veling. Octopussy is niet meer dan een afgezwakte onderhandelingstekst waar conform de Maddensdoctrine ook verder helemaal niets mee gebeurt.

Het mystieke huwelijk van mevrouw Gennez en de heer De Wever kan om verschillende redenen afgesloten zijn, maar een gemeenschappelijk communautair doel is zeker niet wat hen bindt. Sp.a trekt, denk ik, consequent de kaart van het communautaire status-quo. Dat is namelijk ook een eis van de socialistische vakbond, die haar financiële en andere privileges anders bedreigd ziet. Het status-quo wordt verkocht in naam van de solidariteit. Dat is een drogreden. In artikel 5 van de eerste resolutie staat immers dat de solidariteit behouden moet worden, maar wel op basis van objectieve, duidelijke en doorzichtige mechanismen. Die transparantie is er vandaag niet. Uw socialistische partner, mijnheer De Wever, wil ook geen verdere Vlaamse autonomie. Ik denk dat uw gesprek met de heer Vande Lanotte in ‘De keien van de Wetstraat’ boekdelen sprak.

Collega's, de Vlaming kan niet langer de pineut zijn. Daarom vraagt LDD een duidelijk engagement van de Vlaamse regeringspartijen, maar ook van de andere oppositiepartijen. Daarom vragen we dat ten minste de vijf resoluties weer worden opgenomen in het regeerakkoord in een aparte motie, zodat ook de oppositiepartijen zich positief kunnen uitspreken zonder het regeerakkoord in zijn geheel goed te keuren. In de vijf resoluties wordt namelijk opgeroepen om iets te doen en niet te wachten op Godot.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, wij steunen deze motie. De schizofrenie wordt inderdaad ten top gedreven. Vijf jaar geleden werd in het Vlaams regeerakkoord een uitgebreid communautair programma opgenomen, waarvan de resoluties maar een onderdeel waren. Het ging niet alleen om de resoluties. Nadien heeft men vastgesteld dat men ze niet kon realiseren. De slotsom is dan dat deze Vlaamse meerderheid er in het regeerakkoord niets over zegt. Dat is de kwadratuur van de cirkel. Eerst zeggen dat men er voluit voor gaat, en dan, als men vaststelt dat het niet lukt, in het regeerakkoord zelfs geen passages meer opnemen. Helemaal op het einde van de onderhandelingen die moesten leiden tot de vorming van deze meerderheid, heeft men er een bijlage als schaamlapje ingevoegd – het Octopusakkoord – of tenminste de toespraak van minister-president Peeters ten aanzien van die vergadering van het Octopusakkoord.

De meerderheid moet nu maar eens duidelijk zijn. Anders blijft men dansen op twee benen. Men kan dan altijd zeggen dat het beperkt wordt tot twee zinnen in het regeerakkoord. Als we de meerderheid daarover aanspreken, dan zal men verwijzen naar de bijlage. Als we de bijlage onder de loep nemen, dan zal men zeggen dat er maar twee zinnen staan in het regeerakkoord. Men moet eindelijk eens duidelijkheid scheppen, want dit is de schizofrenie ten top. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer De Wever heeft het woord.

De heer Bart De Wever: Ter attentie van de vorige sprekers wil ik toch zeggen dat ik de heer Van Hauthem niet heb gezien tijdens de onderhandelingen. Hoe hij weet wanneer we wat hebben gedaan, is me dan ook een raadsel. We hebben dat helemaal niet op het einde gedaan. Wij zijn ermee begonnen. Het is trouwens op onze vraag dat de passage beknopt is. Dat is een uiting van een andere strategie. Men moet die natuurlijk kunnen volgen. We kunnen er nog vijf jaar over discussiëren. We zullen wel zien wat de komende jaren brengen.

Die nota als bijlage bevat wel degelijk alle eisen die in de resolutie vervat zitten, en nog veel meer. In die zin is dat document beter dan een verwijzing naar de resoluties, die ondertussen trouwens gedateerd zijn. Ik heb dat tijdens de inauguratie al gezegd en ik zal het nog eens herhalen. Als we dat debat hier elke week willen voeren, wordt dat wel tamelijk vervelend.

De heer Joris Van Hauthem: Ik wil inpikken op het laatste punt dat de heer De Wever aanhaalt. Hij bepaalt blijkbaar wat hier al dan niet wordt behandeld. *(Opmerkingen van de heer Bart De Wever)*

U zult dat vervelend vinden, wij niet! Voor ons zal dat niet elke week vervelend zijn. Voor u zal het misschien wel elke week vervelend zijn. *(Opmerkingen van de heer Bart De Wever)*

Ik maak me niet zenuwachtig. *(Opmerkingen van de heer Bart De Wever)*

Wat uw gemoedstoestand betreft, dat trek ik me niet aan.

U moet het nu maar eens zeggen.

Mijnheer De Wever, waren de Vlaamse resoluties van 1999 in 2004 ook al achterhaald? U hebt ze er toch maar in opgenomen en dat was dé trofee waar u, toen u een Vlaamse meerderheid vormde, mee naar buiten kwam. Vandaag bestaat de trofee waarmee u naar buiten komt erin dat u zegt niets te zullen doen. U kunt dat niet meer uitgelegd krijgen, tenzij met nog eens een bijlage, een bijlage die er op het eind bijgekletst is en waarbij u nog altijd kunt zeggen dat u het niet zult vergeten wat u in 2004 wél hebt gezegd, maar nooit hebt gerealiseerd. Wij zullen u daar, mijnheer De Wever, of u het nu graag hebt of niet, week na week mee confronteren. Dit is toch het parlement, nietwaar mijnheer de voorzitter? *(Applaus bij Vlaams Belang)*

De voorzitter: Ik zal mij daar op voorbereiden, mijnheer Van Hauthem. De heer Vereeck heeft het woord. Ik stel voor, mijnheer Vereeck, dat u niet nog eens ingaat op wat u hebt gezegd.

De heer Lode Vereeck: Mijnheer de voorzitter, ik reageer op wat de heer De Wever heeft gezegd. Hij heeft inderdaad tijdens het debat over het regeerakkoord gezegd dat de teksten van de Octopusnota een geactualiseerde versie zijn. Ik neem zijn kritiek au sérieux. Ik doe mijn huiswerk en leg hier netjes binnen de tien minuten uit wat de punctuele verschillen zijn op het vlak van artikel 35 van de eerste resolutie, op het vlak van de vennootschapsbelasting, op het vlak van...

De voorzitter: Mijnheer Vereeck, u bent aan het herhalen wat u al hebt gezegd.

De heer Lode Vereeck: Ja, maar ik vind wel dat de heer De Wever hier moet aanwezig zijn en moet luisteren naar wat ik te vertellen heb. Anders vind ik dat bijzonder flauw. *(Applaus bij LDD)*

De voorzitter: Begin van de stemming.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

27 leden hebben ja geantwoord;

83 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Karim Van Overmeire tot besluit van de op 8 september 2009 door de heer Lode Vereeck en mevrouw Fientje Moerman in commissie gehouden interpellaties tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het Vlaams Huis in New York – 116 (2009) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire: Wij hebben in de commissie ad hoc een merkwaardig debat meegemaakt. Het was een merkwaardig debat omdat de minister-president er in de clinch ging met iemand uit het publiek. Het debat handelde over de mistoestanden in Flanders House in New York en de manier waarop de Vlaamse Regering daaraan al dan niet tijdig en al dan niet op de beste manier heeft geredieerd.

Collega's, voor ons is het essentieel dat Flanders House in New York en de Vlaamse Huizen in het algemeen in de toekomst goed functioneren en efficiënt optreden en dat, als er onregelmatigheden zijn, die tijdig worden opgespoord. Ik heb ook de andere teksten gelezen: iedereen is het daarover eens. Voor ons moet dat netwerk van Vlaamse vertegenwoordigers in het buitenland, van Vlaamse diplomatie in het buitenland echter ook verder worden uitgebouwd. Helaas, collega's, misbruiken sommigen – en dat was te voorspellen – de spijtige situatie van Flanders House in New York om het hele concept van de Vlaamse Huizen opnieuw ter discussie te stellen. De Belgische recuperatie komt, nogal voorspelbaar, opnieuw om de hoek loeren.

Wij hebben mevrouw Ceysens gehoord in de commissie, en ik heb begrepen dat niet iedereen in haar fractie haar standpunt steunt: zij zei, net zoals we in de teksten van de fractie van Groen! kunnen lezen, dat die Vlaamse vertegenwoordigers uiteindelijk maar de hulpjes zijn van het federale niveau en dat als het federale niveau daar aanwezig is, Vlaanderen daar maar weinig extra kan komen doen.

Wij zijn die mening niet toegedaan. Voor ons zijn die Vlaamse Huizen embryonale ambassades van de Vlaamse staat die er moet komen. In dat verband wil ik er nog eens de aandacht op vestigen dat we daar in de Verenigde Staten met een heel merkwaardige situatie te maken hebben. In het belangrijkste land ter wereld is de post van vertegenwoordiger van de Vlaamse Regering – zeg maar de politieke vertegenwoordiging – al heel lang vacant. Niet omdat dit een uitgesproken strategische keuze is van de Vlaamse Regering, maar wel omdat de betrokkene loopbaanonderbreking heeft genomen en omdat zich ondertussen geen verandering heeft voorgedaan in die situatie: die persoon is niet vervangen.

Wij vragen om orde op zaken te stellen, maar ook om de Vlaamse vertegenwoordiging in de Verenigde Staten in haar geheel te bekijken en om dat netwerk van vertegenwoordigers van Vlaanderen in het buitenland verder uit te bouwen. Vandaar een warme oproep aan alle voorstanders van een eigen Vlaams beleid om onze motie te steunen. (*Applaus bij Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mevrouw Moerman, de heer Van Der Taelen en de heer Vereeck hebben over hetzelfde onderwerp ook een met redenen omklede motie ingediend. Ze kunnen zich nu aansluiten om toelichting te verstrekken.

De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Mijnheer de voorzitter, iedereen kan lezen dat we tien heel concrete voorstellen doen om ervoor te zorgen dat het debacle dat zich in New York heeft afgespeeld zich niet kan herhalen. Ik wil hier niet op die tien voorstellen ingaan. Iedereen kan die zelf lezen. Ik hoop natuurlijk alle steun voor die voorstellen te krijgen.

Ik wil hier duidelijk maken dat LDD zeer blij is dat de Vlaamse Regering de financiële malversaties in Flanders' House in New York, waar mijn partij op heeft gewezen en die de Vlaamse Regering aanvankelijk heeft ontkend, uiteindelijk ruiterlijk heeft toegegeven en bevestigd. Het gaat hier dan om de slechte werkomstandigheden en om de belangenvermenging door de directeur.

Ik wil in het bijzonder de minister-president danken. Grootmoedig als hij is, heeft hij de heer Dedecker over de hele lijn gelijk gegeven. (*Applaus bij LDD*)

De voorzitter: De heer Van Der Taelen heeft het woord.

De heer Luckas Van Der Taelen: Mijnheer de voorzitter, met onze motie beogen wij een no-nonsense benadering van de Vlaamse vertegenwoordiging in het buitenland. We moeten de werking van de Vlaamse Huizen zonder enig vooroordeel bekijken. Als Vlamingen kunnen we het ons niet permitteren dat ons imago verder wordt besmeurd op de manier dat dit in New York is gebeurd. Daarnaast moeten we nagaan hoe de Vlaamse belangen in het buitenland het best kunnen worden verdedigd.

Dit mag geen handenvol geld kosten. Indien blijkt dat het in samenwerking met de andere gemeenschap van dit land of zelfs met de federale ambassades kan, vraag ik me af waarom we dit niet zouden doen. Minister-president Peeters heeft zich bereid getoond zonder enig vooroordeel na te gaan wat de beste vertegenwoordiging van Vlaanderen in het buitenland zou vormen.

De voorzitter: Mevrouw Moerman heeft het woord.

Mevrouw Fientje Moerman: Mijnheer de voorzitter, ik wil kort twee zaken benadrukken.

Ten eerste, er wordt al te makkelijk vergeten dat het ook om personeel gaat. Dit personeel genoot niet van socialezekerheidsrechten. Indien we het imago van Vlaanderen in het buitenland willen promoten, doen we dat best door onze eigen personeelsleden en de lokale personeelsleden die voor ons werken, op dezelfde manier te behandelen als we mensen in Vlaanderen behandelen. We vragen dan ook een gezondheidsverzekering en andere sociale rechten toe te kennen aan het personeel, met inbegrip van het lokaal personeel, dat Vlaanderen in het buitenland tewerkstelt.

Ten tweede, ik denk dat Groen! een denkfout maakt. Groen! verwacht het logistieke met het inhoudelijke. Natuurlijk moeten we nagaan hoe we in het buitenland het beste, het goedkoopste en het efficiëntste kunnen werken. Soms delen we op lokaal vlak bepaalde gelijklopende belangen met anderen. Dat is trouwens in het verleden met de handelsattachés gebeurd. Waar de belangen verschillen, kan dat niet. Het lijkt me onmogelijk het imago van Vlaanderen in het buitenland door het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest of door het Waalse Gewest te laten promoten.

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mijnheer de voorzitter, het concept van de economische diplomatie, waar we mee zijn gestart en waar we nog steeds in geloven, houdt in dat de 400 federale diplomaten, die trouwens ook met Vlaams belastinggeld worden betaald, blijvend worden ingeschakeld. Zij moeten ook voor Vlaanderen werken. Ik geloof dan ook niet in een doublure. Als het over de Vlaamse Huizen gaat, spreken we eigenlijk over maximaal veertien personeelsleden. We kunnen die veertien personeelsleden houden en de 400 federale personeelsleden benutten. We kunnen van die veertien personeelsleden 400 personeelsleden maken. Indien we die keuze moeten maken, is de rekening allicht snel gemaakt.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Mijnheer de voorzitter, alle bevoegdheden die Vlaanderen heeft, hebben natuurlijk ook een internationale dimensie. We moeten aandacht hebben voor die internationale dimensie. We moeten ons presenteren in en aan het buitenland. Als we dat

niet zouden doen en de deuren en ramen zouden sluiten, dan zullen sommigen – de heer Van der Taelen misschien wel als eerste – ons beschuldigen van navelstaarderij.

De N-VA is voor een eigen internationaal beleid voor Vlaanderen. Toch zullen wij geen enkele voorliggende motie steunen omdat wij, uit het debat dat hier heeft plaatsgehad, begrepen hebben dat minister-president Peeters alles tegen het licht zal houden en concrete voorstellen voor de toekomst zal doen. Wij kijken er met interesse naar uit.

De voorzitter: Begin van de stemming

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

116 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

26 leden hebben ja geantwoord;

90 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Fientje Moerman tot besluit van de op 8 september 2009 door de heer Lode Vereeck en mevrouw Fientje Moerman in commissie gehouden interpellaties tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het Vlaams Huis in New York – 117 (2009) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

53 leden hebben ja geantwoord;

60 leden hebben neen geantwoord;

2 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Mijnheer de voorzitter, ik heb me onthouden omdat ik een stemafpraak heb gemaakt met mevrouw Sophie De Wit, die afwezig is.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Luckas Van Der Taelen en Bart Caron tot besluit van de op 8 september 2009 door de heer Lode Vereeck en mevrouw Fientje Moerman in commissie gehouden interpellaties tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het Vlaams Huis in New York – 118 (2009) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

117 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
8 leden hebben ja geantwoord;
90 leden hebben neen geantwoord;
19 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Lode Vereeck tot besluit van de op 8 september 2009 door de heer Lode Vereeck en mevrouw Fientje Moerman in commissie gehouden interpellaties tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Platte-landsbeleid, over het Vlaams Huis in New York – 119 (2009) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

117 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
27 leden hebben ja geantwoord;
90 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Marino Keulen en Sven Gatz en de dames Irina De Knop, Marleen Vanderpoorten, Ann Brusseele en Vera Van der Borgh tot besluit van de op 14 september 2009 door mevrouw Gerda Van Steenberge in commissie gehouden interpellatie tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de gevolgen van het hoofddoekenverbod, ingevoerd in de Antwerpse athenea – 120 (2009) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Mijnheer de voorzitter, beste collega's, ik wil onze motie over het prangende probleem dat is ontstaan ten gevolge van de heisa over de hoofddoeken even toelichten. We hebben daar in de Commissie ad hoc een zeer goed debat over gehad onder uw deskundige leiding en met minister Smet. Ik zie dat de regeringsbanken op dit ogenblik 'Smettelos' zijn. Ik kan me voorstellen dat dit debat nog verder zal doorlopen.

Collega's, u weet dat de hele heisa omtrent het hoofddoekenverbod geleid heeft tot intentieverklaringen omtrent het oprichten van islamitische scholen en een mogelijk nieuwe speler in het onderwijslandschap, namelijk een islamitisch net. Ik denk dat we hiermee in een situatie komen die volkomen nieuw is in vergelijking met de periode van het einde van de jaren vijftig, de periode van het Schoolpact. Toen speelde de confrontatie zich af tussen twee visies op

het pluralisme. Er was enerzijds het horizontaal pluralisme, dat het pluralisme wilde organiseren binnen de publieke scholen. Er was anderzijds het verticaal pluralisme dat de levensbeschouwelijke verscheidenheid via de eigenheid van scholen wilde uitbouwen. Niettegenstaande die scherpe tegenstellingen en de strijd om de ziel van het kind destijds, erkenden de beide stromingen wel degelijk het pluralisme en situeerden deze stromingen zich binnen het denkkader van onze westerse liberale beschavingswaarden. Het was dan ook niet nodig om deze waarden te benadrukken of te expliciteren want ze waren voor iedereen evident.

De perikelen omtrent de hoofddoek en de dreigende uitbouw van een netwerk van islamitische scholen, kan eventueel deze evidentie onderuit halen. Het hoeft niet te worden benadrukt dat binnen de islamgemeenschap ideeën en stromingen woekeren. Ik wil absoluut niet alle islamitische burgers over dezelfde kam scheren, maar er woekeren toch ideeën die westerse waarden en vrijheden, zoals pluralisme en verdraagzaamheid binnen de samenleving, vrijheid van meningsuiting, gelijkheid van man en vrouw, scheiding van kerk en staat, het recht om van geloof te veranderen of dat af te vallen, radicaal ontkennen.

Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, op deze dreigende 'clash of civilisations' in ons Vlaams onderwijs moet ons inziens geanticipeerd worden. Het Vlaams Parlement is soeverein in de Vlaamse onderwijsmateries, weliswaar binnen het kader van de federale Grondwet. We vragen dan ook dat het Vlaams Parlement zijn verantwoordelijkheid neemt door na te denken en te overleggen, over de grenzen van meerderheid en oppositie heen, op welke wijze we het respect voor een aantal basiswaarden van onze westerse beschaving, waar Vlaanderen integraal deel van uitmaakt, in een normatief kader voor elke onderwijsvorm in Vlaanderen kunnen opnemen. Dit normatief kader, in een gewoon of bijzonder decreet vastgelegd, zou de wettelijke basis of kapstok kunnen vormen voor meer punctuele maatregelen zoals eventueel een hoofddoekenverbod voor leerlingen in om het even welke school in Vlaanderen. Een dergelijke civiele sokkel of fundament voor ons onderwijs zal nodig zijn om te verhinderen dat in het Vlaamse onderwijslandschap een zuil ontstaat die vijandig staat tegenover onze beschavingswaarden en vrijheden en aldus een vormings- en rekruteringscentrum zou worden voor jonge extremisten. De vrijheid van onderwijs mag niet dienen om de vrijheid van de hele samenleving te ondermijnen.

Het onderwijs, waarde collega's, is deels een res privata, een dienstverlening die de jongeren toelaat hun eigen menselijk kapitaal te ontplooiën en uit te bouwen. Het is echter ook voor een stukje een res publica. Goed onderwijs moet ook burgerzin aankweken zodat onze Vlaamse res publica behoorlijk functioneert. Alle scholen, dus ook de toekomstige islam-scholen, zouden zich dan volledig naar zo een Vlaams republikeins kader moeten schikken op straffe van verlies van hun subsidies of erkenning. Ik weet dat u dat graag hoort, mijnheer de voorzitter.

Beste collega's, we laten het in eerste instantie over aan de regering om hierin een initiatief te nemen. We zullen hieraan als oppositiepartij loyaal meewerken. Deze kwestie is immers te belangrijk om te laten overschaduwen door partijpolitieke manoeuvres en afrekeningen. Daarom vragen wij dat een dialoog wordt opgestart met alle onderwijsactoren, zowel met het gemeenschapsonderwijs als met het gesubsidieerd overheidsonderwijs en het vrij onderwijs, om een gelijke regeling over het dragen van levensbeschouwelijke en religieuze tekenen door leerlingen voor het gehele Vlaamse onderwijs in te voeren en op die manier kwalijke verdringingseffecten tegen te gaan.

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, ik wil voor de toelichting bij mijn motie verwijzen naar een vrije tribune die dit weekend in De Standaard is verschenen. Ondertekenaars van dit opiniestuk zijn Jean-Luc Dehaene, Daniël Termont, Frank Beke, Mark Eyskens, om er maar enkele te noemen. Maar ook nog vele andere professoren en belangrijke actoren uit het middenveld hebben dat opiniestuk mee ondertekend. De vrije tribune, getiteld 'Het respect moet terugkeren', roept het gemeenschapsonderwijs en de

Antwerpse netten op om hun beslissing van een algemeen hoofddoekenverbod te herzien. De schrijvers stellen, en wij als vertegenwoordigers van Groen! onderschrijven dat, dat wat een goedbedoelde maatregel was van twee scholen in een specifieke situatie en een specifieke context en vanuit een oprechte bekommernis van leerkrachten en directies om gelijke onderwijskansen te bevorderen, als het ware holderdebolder, ondoordacht, zonder overleg en opgejaagd door het advies van de Raad van State een algemeen verbod is geworden. Dat had nooit mogen gebeuren. Zoals de auteurs het zelf stellen: “Dit is een vorm van collectieve bestrafing.”

Ten tweede stellen ze ook duidelijk dat de beslissing zonder overleg met en inspraak van de betrokkenen is gebeurd. Ze roepen expliciet op tot overleg, en tot aanvaarding van de islam als gesprekspartner, om zo radicalisering en polarisering te vermijden.

Ten derde wijzen ze op het fundamenteel recht op vrijheid van meningsuiting en geloofsovertuiging. Die vrijheid mag slechts worden beknot als daar een gegronde reden voor is en als de vrijheid van sommigen de vrijheid van anderen in het gedrang brengt.

Mijn motie behandelt net die drie aspecten die ook in de vrije tribune worden aangehaald. Er is de vrijheid van meningsuiting en geloofsovertuiging en de vraag of de beknotten hiervan in het geval van een algemeen verbod op levensbeschouwelijke tekens wel gerechtvaardigd is. Ook haal ik in mijn motie het gebrek aan overleg aan en vraag ik een dialoog met alle betrokken actoren. Met andere woorden, ook wij zijn het eens met de stelling van het opiniestuk dat we onze gesprekspartners binnen de moslimgemeenschap zorgvuldig moeten kiezen, om samen aan de slag te gaan. In onze motie vragen we ook, samen met de heer Termont, de heer Dehaene, de heer Eyskens, de heer Beke en alle anderen, aan de Vlaamse Regering dat ze het gemeenschapsonderwijs en de Antwerpse netten zou vragen het algemeen verbod op levensbeschouwelijke symbolen op te heffen, tot aan de voorwaarden is voldaan die ik aangeef in mijn motie en die ook in de vrije tribune worden onderschreven.

Mijn motie voegt nog één aspect toe dat niet expliciet is vermeld in de vrije tribune. We vragen namelijk aan de Vlaamse Regering erop toe te zien dat gelijke onderwijskansen voor alle leerlingen gewaarborgd blijven. Ik denk dat ook dit een zorg is van deze regering en dat ze die zorg dus deelt. Ik heb er dan ook alle vertrouwen in dat de meerderheid mijn motie zal steunen.

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de voorzitter, het kan niet de bedoeling zijn om hier het debat, dat we nog maar pas hebben gevoerd in de commissie, van a tot z over te doen, maar voor de volledigheid wil ik toch een aantal opmerkingen maken.

Onze fractie is in ieder geval zeer tevreden met het hoofddoekenverbod. Eindelijk, zou ik durven zeggen. We hebben er lang naar gestreefd en de geesten zijn langzaam maar zeker gerijpt, niet alleen op rechts, maar ondertussen, zo heb ik de indruk, ook op links. Daar kunnen we alleen maar verheugd over zijn. Die hoofddoek is immers niet alleen een gevangenis van textiel en het meest ultieme voorbeeld van de discriminatie van de vrouw door een onverdraagzame godsdienst, maar tevens, en dat lijkt me nog veel belangrijker, het symbool van het verzet van de radicale islam tegen onze samenleving en alles waar die voor staat.

Ik had en heb het nog steeds wat moeilijk met de gespeelde verontwaardiging van een aantal traditionele partijen over de islamscholen, al was het maar omdat hier het spreekwoord “eigen schuld, dikke bult” geldt. De islamzuil is immers niet alleen opgericht, maar ook gesubsidieerd, onderhouden en gefaciliteerd, omdat de traditionele partijen niet alleen de islam hebben erkend, maar recent in dit parlement ook nog eens hebben beslist dat er ruime faciliteiten en subsidies moesten worden gegeven, dat nu ook de moskeeën moeten worden betoelaagd, idem dito voor de imams en ga zo maar door.

Daarna heeft men ook nog het ritueel slachten geregulariseerd, en daarna het gescheiden zwemmen van mannen en vrouwen in zwembaden gepromoot en georganiseerd. Enzovoort enzovoort. Dan mag men op het einde van de rit niet zo naïef zijn om te veronderstellen dat de islamscholen niet mee op de agenda zouden staan van de betrokkenen. U hebt die zuil zelf tot stand gebracht. De islamscholen zijn daar het logische gevolg van. Kom nu geen krokodillentranen wenen op onze schouders. Uw betoog, uw verontwaardiging omtrent de islamscholen klinkt bijzonder vals en hol.

Ten slotte vind ik dat we niet mogen stoppen bij een hoofddoekenverbod in het onderwijs. Het moet ook worden ingevoerd in de ambtenarij en op openbare plaatsen, omdat daar de neutraliteit moet worden gehandhaafd en nagestreefd. Ik hoop dat bij wijze van conclusie de ogen van sommigen langzaam maar zeker opengaan over de ware aard van de islam. Het is geen godsdienst die men op één lijn kan zetten met het katholicisme, judaïsme en protestantisme, wel integendeel. Het gaat over een politieke ideologie, met een duidelijke politieke agenda. U geeft een vinger, men neemt een hand en dan de hele arm. Dat zal blijken in de toekomst. Het hoofddoekenverbod moet een eerste bescheiden aanzet zijn om duidelijk te maken dat de islam in zijn huidige vorm in dit land en op ons continent niet thuishoort. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Mijnheer de voorzitter, uiteraard steun ik volmondig de met redenen omklede motie van mijn collega, professor Bouckaert.

De tekst is vandaag zeer toepasselijk. Bij het binnenkomen via de hoofdingang werden we ontvangen door de vrouwenbeweging en door een zeer schaars gekleed model. Dat is zeer toepasselijk bij deze met redenen omklede motie.

Ik ben als versbakken parlementslid verrast door de discipline bij de partijen om het stemgedrag dat op voorhand is afgesproken ook uit te voeren. Ik doe toch een oproep aan de dames in dit gezelschap om onze met redenen omklede motie goed te keuren, vooral omdat jarenlang is gevochten voor de rechten van de vrouwen. Het is noodzakelijk om dit aan te kaarten en het voorstel van de heer Bouckaert volmondig te steunen. Dat wou ik nog eens kracht bijzetten.

De voorzitter: Begin van de stemming

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
26 leden hebben ja geantwoord;
68 leden hebben neen geantwoord;
20 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Boudewijn Bouckaert tot besluit van de op 14 september 2009 door mevrouw Gerda Van Steenberge in commissie gehouden interpellatie tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de gevolgen van het hoofddoekenverbod, ingevoerd in de Antwerpse athenea – 122 (2009) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 7

Ziehier het resultaat:

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
27 leden hebben ja geantwoord;
69 leden hebben neen geantwoord;
18 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de dames Gerda Van Steenberge, An Michiels en Katleen Martens en de heer Filip Dewinter tot besluit van de op 14 september 2009 door mevrouw Gerda Van Steenberge in commissie gehouden interpellatie tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de gevolgen van het hoofddoekenverbod, ingevoerd in de Antwerpse athenea – 123 (2009) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 8

Ziehier het resultaat:

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
27 leden hebben ja geantwoord;
86 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Elisabeth Meuleman tot besluit van de op 14 september 2009 door mevrouw Gerda Van Steenberge in commissie gehouden interpellatie tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de gevolgen van het hoofddoekenverbod, ingevoerd in de Antwerpse athenea – 124 (2009) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 9

Zie hier het resultaat:

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

7 leden hebben ja geantwoord;

107 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, het is nu 18.20 uur, om 18.35 uur komen de volgende commissies samen in de volgende zalen: de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting in de Pieter Bruegelzaal op de derde verdieping, de Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme in de Hans Memlingzaal op de tweede verdieping, de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand in de Quinten Metsijszaal op de tweede verdieping, de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden en Internationale Samenwerking in de Peter Paul Rubenszaal op de tweede verdieping, de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media in de Antoon Van Dyckzaal op de tweede verdieping en de Commissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid in de Jan Van Eyckzaal op de derde verdieping.

Een kwartier later, om 18.50 uur, komen samen: de Commissie voor Economie, Economisch Overheidsinstrumentarium, Innovatie, Wetenschapsbeleid, Werk en Sociale Economie in de Antoon Van Dyckzaal op de tweede verdieping, de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed in de Hans Memlingzaal op de tweede verdieping, de Commissie voor Mobiliteit en Openbare Werken in de Pieter Bruegelzaal op de derde verdieping, de Commissie voor Onderwijs en Gelijke Kansen in de Peter Paul Rubenszaal op de tweede verdieping, de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebeleid in de Quinten Metsijszaal op de tweede verdieping en de Commissie voor Woonbeleid, Stedelijk Beleid en Energie in de Jan Van Eyckzaal op de derde verdieping.

Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 30 september 2009 om 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 18.21 uur.*

■

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Bart De Wever, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, An Michiels, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Marcus Vanden Bussche, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Marleen Vanderpoorten, Luckas Van Der Taelen, Marc Van de Vijver, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Peter Vanvelthoven, Mercedes Van Volcem, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel

Afwezig met kennisgeving

Erik Arckens, Sophie De Wit: gezondheidsredenen.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Chris Janssens, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Marcus Vanden Bussche, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Griet Coppé, Philippe De Coene, Irina De Knop, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Cindy Franssen, Sven Gatz, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri

Mahassine, Bart Martens, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Veli Yüksel

■

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Marijke Dillen, Chris Janssens, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Marcus Vanden Bussche, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brussee, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Philippe De Coene, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Veli Yüksel

■

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Ann Brussee, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, An Michiels, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Bart Tommelein, Marleen Van den Eynde, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Dirk Van

Mechelen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Marcus Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Gwenny De Vroe, Johan Sauwens

■

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Bart Caron, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Hermes Sanctorum, Luckas Van Der Taelen, Christian Van Eyken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Agnes Bruyninckx-Vandenhout, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Patricia De Waele, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katrien Martens, An Michiels, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Wilfried Vandaele, Marcus Vanden Bussche, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Ann Brusseeel, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borght, Dirk Van Mechelen, Mercedes Van Volcem, Marleen Vanderpoorten

■

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhout, Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Chris Janssens, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Marcus Vanden Bussche, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseeel, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Caroline Gennez, Daniëlle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Veli Yüksel

■

Stemming nr. 6:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Ann Brusseeel, Patricia Ceysens, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Patricia De Waele, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borght, Christian Van Eyken, Dirk Van Mechelen, Mercedes Van Volcem, Marcus Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Ulla Werbrouck

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaecker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Gwenny De Vroe, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Chris Janssens, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Wim Wienen

■

Stemming nr. 7:

JA-stemmen:

Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Chris Janssens, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Marcus Vanden Bussche, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaecker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Ann Brussee, Patricia Ceyskens, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Fientje

Moerman, Lydia Peeters, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borght, Dirk Van Mechelen, Mercedes Van Volcem, Marleen Vanderpoorten

■

Stemming nr. 8:

JA-stemmen:

Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Chris Janssens, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Marcus Vanden Bussche, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Veli Yüksel

■

Stemming nr. 9:

JA-stemmen:

Bart Caron, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Hermes Sanctorum, Luckas Van Der Taelen, Mieke Vogels, Filip Watteeuw

NEEN-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Philippe De Coene, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart

Martens, Katleen Martens, An Michiels, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marcus Vanden Bussche, Frank Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Peter Vanvelthoven, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel

■